

தமிழ்ப் பொழில்

நமிழாராய்ச்சித் திங்களிதழ்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு

துணர் : 66

மலர் 4

தமிழ்ப் பொழில்

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் தீங்கள் வெளியீடு

திருவள்ளூர் ஆண்டு — 2023

துணர் : 66

பிரமோதூத — ஆனி

மலர் : 4

ஐலை — ஆகஸ்டு 1992

உள்ளுறை

பக்கம்

1. 'அச்சியல்' மொழிபெயர்ப்பில் புதிய
சொல்லாக்கங்கள் 146
செ. இராஜேஸ்வரி.
2. குமர குருபர சுவாமிகளும்
யாப்பிலக்கணமும் 151
இராம. இராமமூர்த்தி.
3. தமிழ் வரலாற்று ஆவணங்களின்
ஐரோப்பியமொழிச் சொற்கள் 158
புலவர். செ. இராசு.
4. கவிஞர் தமிழன்பனின் 'கவிதைச்
சீந்தனைகள்' — மதிப்புரை 166
பா. மதிவாணன்.
5. துறைச் சொல்லாக்கமும் ஒரு சிக்கலா ? 170
த. புகழேந்தி
6. திருக்குறள் கூறும் செய்ந்தன்றி
அறிதல் — ஓர் ஆய்வு III 175
(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)
ஆ. இரத்தினம்
7. தொல்காப்பியரின் உத்திகளுக்குப் பொருள் ... 184
எஸ். சௌந்தரபாண்டியன், எம். ஏ., (தமிழ்)
8. அறிவுத்துறைகளும் — ஆய்வுபோக்கும் 188
மா. மீனாட்சிசுந்தரம் & பெ. கு. சாந்திகுமார்
9. சங்கப்பாடல்களுக்குப் பெயரிடும் மரபு 192
முனைவர் கி. இராசா.

பதிப்பாளியர்: பேராசிரியர் ச. பாலசுந்தரம்

தமிழ்ப்பொழில் ஆசிரியர் குழு

திரு. ச. இராமநாதன்,

- தலைவர், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
- 2) த. கோ. ப. கோவிந்தசாமி, பி. காம்.,
செயலாளர், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
- 3) கலைமாச்செல்வர் எஸ்.டி.காசிராஜன் ஐ. ஏ. எஸ்.,
முன்னாள் செயலாளர், தமிழ்வளர்ச்சி பண்பாட்டுத்துறை,
சென்னை.
- 4) சிலம்பொலி சு., செல்லப்பன், எம்.ஏ., பி.டி., பி.எல்., பி.எச்.டி.
முன்னாள் இயக்குநர், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னை.
- 5) முனைவர் சி.பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பி.எச்.டி.
துணை வேந்தர்,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.
- 6) முனைவர் தமிழண்ணல், எம். ஏ., பி. எச். டி.,
முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம்.
'ஏரகம்' 4/384 சதாசிவநகர், வண்டியூர்வழி, மதுரை-625020
- 7) முனைவர் மு. கோவிந்தராசன்
பேராசிரியர், தமிழ்நாடு கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும்
பயிற்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 8) முனைவர் சோ. ந. கந்தசாமி, எம்.ஏ., எம்.லிட்., பி.எச்.டி.
இலக்கியத்துறைத் தலைவர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.
- 9) முனைவர் மா. இராமலிங்கம், எம். ஏ., பி. எச். டி.,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம்
- 10) தமிழ்த்தொண்டர். கோ.முத்துப்பிள்ளை, பி.ஏ.,
முன்னாள் அரசு இணைச் செயலாளர், சென்னை.
- 11) முனைவர் ஈரோடு தமிழன்பன், எம். ஏ., பி. எச். டி.,
தமிழ்முதுகலைத்துறை, புதுக்கல்லூரி, சென்னை.
- 12) பேராசிரியர் பி. விருத்தாசலம், எம். ஏ.,
முதல்வர், தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார்
கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி.
- 13) புலவர். செ. இராசு எம். ஏ.,
இணைப்பேராசிரியர், கல்வெட்டுத்துறை,
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.
- 14) புலவர் ஆ. பாலன், எம்.ஏ., எம். ஃபில்.,
துணைமுதல்வர், த. உ. கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி.
- 15) புலவர் மீனா. இராமநாதன், எம். ஏ., பி. எட்.,
தலைமைத் தமிழாசிரியர், உமாமகேசுவர மேனிலைப்பள்ளி
- 16) முனைவர் பர. மதிவாணன், எம்.ஏ., எம். ஃபில்., பி.எச்.டி.,
தமிழ் வீரிவுரையாளர், த. உ. கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி.

‘ அச்சியல் ’ மொழிபெயர்ப்பில் புதிய சொல்லாக்கங்கள்

செ. இராஜேஸ்வரி,
ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்.

‘ அச்சப்பொறி ’யின் கண்டுபிடிப்பும், மொழி பெயர்ப்பியலும் உலகத்தைச் சுருக்கிக் காட்டிய இருபெரும் வித்தைகளாகும். அச்சப்பொறி கண்டுபிடிக்கப்பட்டவுடன் நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இதனால் உலகச் செய்தி பலருக்கும் பரவியது. வட துருவத்தைப் பற்றிய செய்திகளைத் தென்துருவத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் படித்துத் தெரிந்து கொண்டனர். இதனால் இரு துருவங்களும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களும் நெருங்கி வரலாயினர். இவ்வாறே, மொழிபெயர்ப்புத் துறையின் வளர்ச்சியும், ஒரு நாட்டுக் கருத்துக்களையும், இலக்கியங்களையும், அடுத்த நாட்டவர் அறிந்து கொள்ள உதவியது. மனிதநேயம் எனும் பொதுப்பண்பு வளர்வதற்கு அச்ச இயலும், மொழிபெயர்ப்பியலும் பெருந்துணை புரிந்தன.

அச்சப்பொறிகளுள் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது ‘ லித்தோகிராஃப் ’ எனப்படும் கல்சச்ச முறையாகும். இன்று பெருவாரியாகக் காணப்படுவது ‘ ஆஃப்செட் ’ எனப்படும் எதிரீட்டு அச்சமுறையாகும். இவ்வாறாகக் காலந்தோறும் வளர்ந்து வந்துள்ள அச்சியலில் நான்தோறும் புதிய புதிய முறைகளும், வகைகளும் அறிமுகமாகின்றன. இவற்றைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவது வளரும் நாடாகிய இந்தியாவின் முக்கிய கடமையாகும். இசற்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய அச்சியல் நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது தமிழ்மொழிக்கும், தாய்நாட்டுக்கும் ஆற்றும் பெருந்தொண்டாகும்.

அச்சியல் கலைச்சொற்சன் (Printing Technologies) தொடக்க காலத்தில் கிரேக்க மூலத்திலிருந்து உருவாயின. ரின்னர் ஆங்கிலச் சொற்களாக வளரத் தொடங்கின. கிராஃபிகோ, லித்தோ, ஃபோட்டோ டைப் (Photo - type) காலிகிராஃப், (Calligraph) ஸ்டீரியோ (Stereo) போன்றவை கிரேக்கச் சொற்களாகும். அறிவியல் துறைகள் பலவும் இன்றுவரை கிரேக்க மூலச் சொற்களை ஆங்கிலமாக்கி, இரண்டறக் கலந்து பயன்படுத்தி வருவது கண்டுகூடு.

சொல்லாக்கம்

அச்சியல் சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்போது மொழிபெயர்ப்பாளர் புதிய சொற்களை உருவாக்குகின்றனர். இவ் ஆக்கத்திற்குத் தமிழ் மொழியின் கூட்டுநிலைத்தன்மை (Agglutinative) பேருகவி புரிகிறது. வழங்கும் சொற்களின் முன்னும் பின்னும் ஒட்டுகளைச் சேர்த்துப் புதியவற்றை அறிமுகம் செய்துள்ளனர். இதனால் இச்சொல்லாக்கங்கள் அச்சியல் மாணவர்களுக்கும், அச்சகப் பணியாளர்களுக்கும் அபன்மையைத் தோற்றுவிக்காது. மொழி வளர, தொழில் வளர இச்சொல்லாக்க முறை உதவுவது திண்ணம்.

சொல்லாக்கத்தில் இரண்டு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1. சொற்களாக இணைத்தல்
2. கிளவி / விகுதிகளை இணைத்தல்.

முதல் வகை, இணைக்கப்படுவனவெல்லாம் பிரித்தாலும் தனித்தியங்கும் சொற்களாகச் செயல்படும். இரண்டாம் வகை, ஒரு சொல்லோடு ஒட்டுநிலைக் கிளவியை (clitics) அதாவது, ஏற்புடைய விகுதியைச் சேர்த்து வழங்குவது. இவ்வகைச் சொற்களைப் பிரித்து வழங்குதல் இயலாது. சொற்கள் இணைந்து புதிய கலைச் சொல்லாக்கங்களை வழங்குவது மட்டும் இக் கட்டுரையில் விளக்கப்படுகிறது.

சொல் வழக்கு :

தொழில்துறைச் சொற்களை மொழிபெயர்க்குங்கால் மொழி பெயர்ப்பாசிரியர் அத்தொழிலைப் பற்றிய பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையவராய் இருக்கவேண்டும். அத்தொழிலைச் செய்பவராகவோ அத்துறையில் நீண்டகாலம் பணியாற்றியவராகவோ இருப்பது சிறப்புடைத்து. இந்நிலையில்தான் கலைச்சொற்கள் கூட்டும் தொழில் நுட்பமும் கலைச்சொற்களின் வழக்காறும், அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும். நூலை மட்டுமே படித்து மொழி பெயர்ப்பது வீண்முயற்சியாக, பொருளற்ற, பொருள் புரியாத சொல்லாக்கங்களை உருவாக்கிக் கொடுப்பதாக அமையும். இப் பணி 'கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்த' நிலையாகி விடும்.

வழக்காறும் தொழில்நுட்பமும் இணைந்து செல்லவேண்டும் என்பதனை ஒரு சான்று காட்டி விளக்கலாம். அச்சுத் துறையில் 'பொறிப்பு'ப் (Engraving) பணி பலவகைகளில் நுண்ணாகப்

பொறிப்பு (Micro-zino Engraving), எஃகுப் பொறிப்பு (Steel Engraving), மின் பொறிப்பு (Electro - engraving), என நடைபெறுகிறது. இவற்றில் தகடுகளைப் பயன்படுத்துவர். இத்தகடுகளில் 'Coated plates' என்பது ஒருவகை. இத்தகடுகளில் நடைபெறும் குரோமியம் பூசும் முறை First coating, Second coating எனப்படும். இவை போன்றனவற்றை முதல் பூச்சு, இரண்டாம் பூச்சு என மொழிபெயர்க்கின்றனர். இதே அடிப்படையில் 'Coated Plates' ஐ 'பூச்சுத் தகடு' என்று மொழிபெயர்ப்பது கூடாது. ஏனெனில் இங்கு 'பூச்சு' என்பது 'குரோமியம் பூச்சினை'ப் புலப்படுத்தும் இயல்பினது. எனினும் வழக்காற்றில் 'பூச்சுத் தகடு' என்பது துருப்பிடித்த துளை விழுந்த தகடுகளையே குறிக்கிறது.

'பூச்சுத் தகடு' — 'பூச்சித் தகடு' என்ற இரண்டும் பேச்சு வழக்கில் பெரும் வேறுபாட்டை உணர்த்துவதில்லை. நடைமுறை அச்சு வழக்காறுகளை அறிந்தவர் இம்மொழிபெயர்ப்பைச் செய்வதில்லை. இதனால் 'தடவிய தகடு' என்று மொழிபெயர்க்கலாம். பொருள் மயக்கம் தரக்கூடிய 'பூச்சித்தகடு' போன்ற மொழிபெயர்ப்புகள் மொழி வளர்ச்சிக்கும், துறை வளர்ச்சிக்கும் துணைபுரியா.

சொல் ஒட்டு :

அச்சுத் துறை மொழிபெயர்ப்பின்போது ஒன்றின் வடிவம், தன்மை, அதன் செயற்பாடு, அதன் பங்கு ஆகியவற்றின்ன்கருத்தில் கொண்டே மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். எனவே ஒன்றின் பெயரை மொழிபெயர்க்கும் போது மேற்காட்டிய நான்கு கூறுகளில் ஒன்று அல்லது பல தன்மைகள் மொழிபெயர்ப்பில் இடம் பெறக்கூடும். இம்முயற்சியில் சொல் ஒட்டுகள் உதவுகின்றன. சான்று: ஒளியின் தன்மை, 'ஒளி' அச்சுத்துறையில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மை, படம், கருவி ஆகியவற்றிலும் பதிவு (Impression) போன்ற செயற்பாட்டிலும் 'ஒளி'யின் பங்கு குறிப்பிடற்குரியது. ஒளியின் தன்மையால் மொழிபெயர்ப்பில் அச்சொல் முன் ஒட்டாகவும், பின் ஒட்டாகவும் இடம்பெறுவதனை,

ஒளி மை	— Gloss ink
ஒளிர்மை	— Fluorescent ink
எதிரொளி	— Reflection

போன்றவை புலப்படுத்தும். இங்கு வெவ்வேறான ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ‘ஒளி’ எனும் சொல் சிற்சில வேறுபாட்டுடன் நிகரனாக அமைந்ததைக் காணலாம்.

ஒளியின் செயற்பாடு :

ஒளியின் செயற்பாடுகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் புதிய சொல் வடிவங்களாக உருவெடுத்துள்ளன. இவை (வினைச்) செயல் (Action) சார்ந்த மொழிபெயர்ப்புக்களாகக் கலைச்சொல்லாக்கப் பணியில் இடம்பெற்றுள்ளன. சான்று

ஒளி புகும் மை	— Transparent ink
ஒளித் தடை	— Opacity
ஒளி நீட்டிப்பு	— Light fast safety
ஒளியூட்டல்	— Exposure
ஒளி விதிர்ந்தல்	— Abessation
ஒளி விலகல்	— Refraction.

இம்மொழிபெயர்ப்புக்களில் காணப்படும் வினை வடிவங்கள் தமிழுக்குப் புதியன அல்ல. ஆனால் ‘ஒளி’ எனும் முன்ஒட்டு இணைவதனால் உருவாகியுள்ள இவ்வடிவங்கள் மொழிக்கிடங்கில் புதிய சொற்களைச் சேர்க்கின்றன. ஒளித்தடையும், ஒளியூட்டலும் பழக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளாக இருந்தாலும் அச்சத் துறையில் ஒளிப்பட அச்ச முறையில் பயன்படும் இவ் ஒளிச்செயற்பாடுகள் பழந்தமிழில் விளக்கப்பட்டன அல்ல. எனவே ஒளிப்பட அச்ச முறை தமிழ்மொழிக்கு இத்தகு புதிய சொல்லாக்கங்களால் வலிமையும் வளமையும் சேர்த்துள்ளது.

அச்சமுறைகளில் ஒளியின் பங்கு :

ஒளியின் தன்மை, செயற்பாடு போன்றன மட்டுமன்றிக் குறிப்பிட்ட அச்சமுறைகளில் ஒளியின் பங்கும் இங்ஙனம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சான்றாக,

ஒருமுக ஒளிவினை	— Orthochromatic
பன்முக ஒளி வினை	— Panchromatic
ஒளிப்பட அமைப்பு	— Photo Typesetting

போன்றவற்றைக் கூறலாம். ஒளி வினையில் ஒருமுகமாகவும், பன்முகமாகவும், பட அமைப்புக்காகவும் தன் பங்கினை

ஆற்றுவது மொழிபெயர்ப்பாசிரியருக்கு முக்கியமானவையாகத் தோன்றியிருக்கும். எனவே இந்நிலைகளில் ஒளியின் தன்மையும் செயற்பாடும் முன்னுரிமை பெறவில்லை. மாறாக ஒளி பங்குபெறும் குழலே மொழிபெயர்ப்பின் இலக்காகிறது.

இவ்வாறாகத் தொழில்துறைக் கலைச் சொல்லாக்க மொழி பெயர்ப்பில் வழக்கில் உள்ள ஒரு சொல்லுடன் தேவையான சொல் ஒன்றினை முன்னும் பின்னும் நடுவிலும் சேர்த்துப் புதிய பொருளைப் பெற முடியும். இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் பெறு மொழியில் உணர்த்த வேண்டிய கருத்தினை மூலநூலாசிரியர் தேர்வு செய்கிறார். ஆனால் தொழில்துறை மொழிபெயர்ப்பில் பெறுமொழியில் உணர்த்த வேண்டிய (கருத்தினை அல்லது பொருளின் தன்மை, செயற்பாடு) மொழிபெயர்ப்பில் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை (பொருளின் தன்மை, செயற்பாடு மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் தீர்மானிக்கிறார்.

“குமர குருபர சுவாமிகளும் யாப்பிலக்கணமும்”

இராம. இராமமூர்த்தி,
காரைக்கால்.

முன்னுரை :

0 : செந்தமிழ்ச்சிவநெறியும், சிற்றிலக்கிய வகைகளும் செழித் தோங்கப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த பெருமை குபரகுருபர சுவாமிகளுக்கு உண்டு. சுவாமிகள் இயற்றிய நூல்களாகத் திருப்பனந்தாள் (ஸ்ரீ) காசிமடம், பதின்மூன்று நூல்களைக் ‘குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு’, என்னும் பெயரிய நூலில் குறித்துள்ளது, கந்தர் கவிவெண்பா முதல் தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலையீறாகப் பதின்மூன்று பனுவல்கள் சட்டப்படுகின்றன. அப்பைந்தமிழ்ப் பனுவல்கள் அனைத்துமே இறைவன் திருவருட் பெருமையையும் குருவருட் பெருமையையுமே பரக்கப் பேசுகின்றன, அவரது நூல்கள், துறைத் தீந்தமிஞ்சு ஒழுகு நறைச்சுவையளிப்பன.

0 : 1 : அவ்ரது நூல்களுள், சிதம்பரத் செய்யுட்கோவை அவ்ரது யாப்பிலக்கணக் கொள்கையை வெளிப்படுத்துமென்பர். இந்நூல் எழுந்தமைக்கான கரணியம் பற்றிச் செவிவழிச் செய்தி யொன்றுண்டு. குருபரர் இலக்கியங்களைப் படைக்கவே அறிவார்; இலக்கணமெழுத அறியாரெனச் சிலர் கூறினராம். அதன் விளைவாகத் தோற்றம் பெற்றதே சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை என்றநூல் என்பர். சிதம்பரச் செய்யுட்கோவைப் பாக்களையன்றி, அவற்றிற்கான இலக்கணக்குறிப்புகளும் குமரகுருபரராலேயே எழுதப் பெற்றன என, அவ்ரது பிரபந்தத் திரட்டு நூலில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. (ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு — 1952 ; ப : 376). இந்நூலின் வழிப்புலனாகும் யாப்பிலக்கணக் கொள்கையைக் காண முயலுகிறது இக்கட்டுரை.

1 : 0 நூலின் அமைப்பு :

இந்நூல் பல்வேறு பாக்களும் பாவினங்களும் விரவப்பெற்ற, என்பத்துநான்கு செய்யுட்களானியன்றது. வெண்பா விகற்பம், ஆசிரியப்பா விகற்பம், கலிப்பா விகற்பம், வஞ்சிப்பா, மருட்பா எனும் ஐந்து பகுப்புகளைக் கொண்டிலங்குகின்றது.

இக்கோவை நூலில் அமைந்துள்ள செய்யுட்களைப் பின் கண்டவாறு பகுக்கலாம்.

பா

தீனம்

வெண்பா :

குறள் வெண்பா	: 3	குறள் வெண்டுறை	: 1
நேரிசை வெண்பா	: 3	குறள் வெண்டாழிசை	: 3
இன்னிசை வெண்பா	: 8	வெள்ளொத்தாழிசை	: 2
பஃறொடை வெண்பா	: 3	வெண்டுறை	: 4
நேரிசைச் சிந்தியல்		வெளி விருத்தம்	: 2
வெண்பா	: 2		
இன்னிசைச் சிந்தியல்			
வெண்பா	: 3		

ஆசிரியம் :

நேரிசை ஆசிரியப்பா	: 2	ஆசிரியத் தாழிசை	: 2
இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா	: 1	ஆசிரியத் துறை	: 4
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா	: 1	ஆசிரிய விருத்தம்	: 5
அடிமறிமண்டில			
ஆசிரியப்பா	: 1		

கலி :

நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலி	: 1	கலித்தாழிசை	: 3
அம்போ தரங்க			
ஒத்தாழிசைக்கலி	: 1		
வண்ணக் ஒத்தாழிசைக்கலி	: 1	கலித்துறை	: 1
வெண்சலிப்பா	: 2		
கலி வெண்பா	: 1	கட்டளைக்கலித்துறை	: 2
தரவு கொச்சகக்கலி	: 2		
தரவிணைக் கொச்சகக்கலி	: 1	கலிவிருத்தம்	: 1
சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலி	: 1		
பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலி	: 1		
மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலி	: 1		

வஞ்சி :

குறளடி வஞ்சிப்பா	: 1	வஞ்சித் தாழிசை	: 1
சிந்தடி வஞ்சிப்பா	: 1	வஞ்சித்துறை	: 1
		வஞ்சி விருத்தம்	: 1

மருட்பா :

புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா	: 1
கைக்கிளை மருட்பா	: 1
வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா	: 1
செயுயறிவுறா மருட்பா	: 1

1 : 1 நூல்நூவல் பொருள் :

இந்நூல், யாப்பிலக்கணம் பற்றிக் கூறுவதாயினும், சிவபெருமானின் வேறுபல் சிறப்புகளையும், தில்லைத் திருமன்றின் பெருமையையும் வாழ்நிப்பாடிப் பரவுவதாகவே அமைந்துள்ளது. நடராசப் பெருமானாம் ஆடவல்லானின் திருவடியிணைகளை நினைத்து போற்றாதாரும், பெரும்பற்றப் புலியூரை வாழ்த்தாதாரும் பயன்பெறமாறு இல்லை எனவும் இந்நூல் புகலுகின்றது. எனவே, யாப்பிலக்கணம் கூறுமாற்றான் கூத்தப்பிரான் புகழ்பாடுவதே இந்நூற்பொருள் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயபீன்றறு.

2 : 0 : நூல் வழிப்புலனாகும் யாப்பிலக்கணம் : சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை, வெண்பா விகற்பம், வெண்பாவினம், ஆசிரியப்பா விகற்பம். ஆசிரியப்பாவினம், கலிப்பாவிதற்பம், கலியினம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சியினம் மருட்பா என்ற அமைப்புகளைத் தழீஇ - இப்பாக்களை அமைத்துள்ளது.

2 : 1 : வெண்பா விகற்பம் : இப்பகுதியில் இருபத்தெட்டுப் பாக்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் குறள் வெண்பாக்கள் மூன்று. இம்மூன்று குறட்பாக்களும் 'மலர்' வாய்பாட்டான் முடிந்துள்ளன.

அடுத்து, ஆறு நேரிசை வெண்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாக்கள் ஒரு விகற்பத்தானும், இரு விகற்பத்தானும் அமைந்து இரண்டாமடியிற்றிசைச் சொல் பெற்று வந்துள்ளன. இவை, காசு, பிறப்பு, மலர் வாய்பாடுகளான் இற்றுள்ளன.

இன்னிசை வெண்பாக்களாக அமைந்தவை எட்டுப்பாக்கள். இவை, ஒரு விகற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும், தனிச் சொல்லின்றியும், அடிதோறும் தனிச்சொல் பெற்றும் நேரிசை வெண்பாவின் வேறுபட்டு வந்துள்ளன.

இனி ஐந்தடியாரிரண்டும், ஆறடியாரிரண்டும், ஏழடியாரிரண்டும் ஆறு, பஃறொடை வெண்பாக்கள் அமைந்துள்ளன.

இரண்டு நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாக்களும், மூன்று இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாக்களும் சிந்தியல் வெண்பாக்களாகச் சிதம்பரச் செய்யுட்கோவையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

2 : 1 : 1 : வெண்பாவினம் : இப்பகுதியில் குறட்பாவின இனமாகக் குறள் வெண் செந்துறைப்பர்வொன்றும், வெண்டாழிசைக் குறள் மூன்றும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

மூன்றடியாய்த் தனித்தும், ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கியும் வெள்ளொத்தாழிசைப் பாடல்கள் இரண்டும், முதலடி நீண்டு ஏனையவடிகள் நாற்சீராயும் அமைந்து வேற்றொலி வெண்டுறையாயும், ஒரொலி வெண்டுறையாயும் அமைந்தன நான்கும், அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று, மூன்றடியானும், நான்கடியானும் அமைந்த வெளிவிருத்தங்கள் இரண்டும் வெண்பாவினங்களாக வந்துள்ளன.

2 : 2 ஆசிரியப்பா விகற்பம் : மூன்றடியான் ஒன்றும், ஒன்பது அடியான் ஒன்றுமாக இரு நேரிசை ஆசிரியப்பாக்கள் 'ஏ' காரத்தான் முடிவு பெற்றுள்ளன.

ஐந்தடியான், 'நெடிலடி ஒன்றும்' பெற்ற இணைக்குறளா சிரியம் ஒன்றும், பதின்மூன்றடியானமைந்த நிலைமண்டில வாசிரியம் ஒன்றும், மூன்றேயடியானமைந்த அடிமறிமண்டில வாசிரியமொன்றும் அமைந்துள்ளன.

2 : 2 1 : ஆசிரியப்பாவினம் : மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வந்த ஆசிரியத்தாழிசை யொன்றும், ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத்தாழிசை யொன்றுமாக ஆசிரியத்தாழிசை இரண்டும், நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்தும், நான்கடியாய் இடைமடக்காய் அமைந்தும் வந்த ஆசிரியத்துறை நான்கும், அறுசீர் முதலாப்பதின் சீராக வந்த விருத்தம் நான்கும் ஆசிரியப்பாவினங்களாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

2 : 3 : கலிப்பாவினம் : நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலி, அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலி, வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலி, எனவகைக்கு ஒன்றும், வெண்கலிப்பா இரண்டும், கலிவெண்பா யொன்றும் அமைந்துள்ளன. அத்துடன், தரவு கொச்சகம், தரவினைக் கொச்சகம், சீரொழிசைக் கொச்சகம், பஃறாழிசைக் கொச்சகம், மயங்கிசைக் கொச்சகம் ஆசிரிய கலிப்பாக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

2 : 3 : 1 : கலியினம் : இரண்டடியான் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த கலித்தாழிசையும், நான்கடியான், ஈற்றடிமிக்கு, இடைமடக்காய் அமைந்த கலித்தாழிசைப்பாக்களும் நெடிலடி நான்கானமைந்த கலித்தாழிசைப் பாடலும், அளவடி நான்கமைந்த கலி விருத்தப்பாடலும் யாக்கப் பெற்றுள்ளன. இதற்கு மேலாக, நேரசைத் தொடக்கத்தானும், நிரையசைத் தொடக்கத்தானும், அமைந்த இரு கட்டளைக் கலித்துறைப்பாக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

2 : 4 : வஞ்சிப்பா : குறளடி வஞ்சிப்பாவொன்றும், சிந்தடி வஞ்சிப்பாவொன்றும் ஆக, ஆ சிரியச் சரிதகத்தானிற்ற வஞ்சிப்பாக்கள் இரண்டு, இப்பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

2 : 4 : 1 : வஞ்சியினம் : குறளடிநான்காய் ஒருபொருண் மேல் மூன்றடுக்கி வந்த வஞ்சித் தாழிசைப்பாவொன்றும், குறளடி நான்கானியன்ற வஞ்சித்துறைப்பாவொன்றும், சிந்தடி நான்கானியன்ற வஞ்சி விருத்தமொன்றும் வஞ்சியின் இனமாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

2 : 5 : மருட்பா : வெள்ளையும் அகவலும் விரவிய சமனிலை விவனிலை மருட்பாக்களாக நான்குபாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை புறநிலைவாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறாஉ என்னும் பொருண்மேலனவாக அமைந்துள்ளன.

3 : 0 : குறிப்புகளில் காணலாகும் யாப்பியற்செய்திகள் : சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையிலமைந்துள்ள செய்யுட்களின் கீழே தரப்பட்டுள்ள யாப்பிலக்கணச் செய்திகள் நூலாசிரியரானே எழுதியமைக்கப்பெற்றன என்பர் பதிப்பாசிரியர். (ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு ; ப. 376) செய்யுட்களில் பாவும் பாவினமுமே காணக் குறிப்புகளிற்றாம் யாப்பிலக்கணச் செய்திகள் பல் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

3 : 1 : உறுப்பு : அசைக்கு உறுப்பாக அமையும் எழுத்துகள் பதின்மூன்று. (மேற்படி நூல், ப. 381). அசை நேர், நிரை என இரண்டு. இவர் நாலசைச் சீராம் பொதுச் சீரையும் சுட்டுகின்றார். (மேற்படி நூல் ப. 426.) ஏழு தளையும் இடம் பெறுகின்றன. குறள் முதலாய ஐவகையடி களும் குறிக்கப் பெறுகின்றன. பாவின அடிவரையறையும் ஆங்காங்கே சுட்டப் பெறுகின்றன. எதுகை முதலாய எட்டுத் தொடைகளும், தலையாகு எதுகை, இனமோனை, வழிமுரண் முதலிய விகற்பங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

3 : 2 : செய்யுள் : வெண்பா முதலாக மருட்பாவீறாக ஐவகைப்பாக்களும், தாழிசை, துறை விருத்தம் முதலிய பாவினங்களும் சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையில் இடம் பெற்றுள்ளதை, இக் கட்டுரையின் நூலினமைப்பு என்ற பத்தியிற் காணலாம்.

3 : 3 ஒழிபு சீருந்தளையுஞ் சிதையுமிடத்துக் குற்றியலிகரம் அலகு பெறாமை (மேற்படி நூல் : ப : 381.) ஐகாரக்குறுக்கம்

ஓரலகு பெறல் (மேற்படி நூல் : ப : 381) : சீர் கூனாதல் (மேற்படி நூல் : ப. 426) ; அடியே கூனாய் வரல் (மேற்படி நூல் : ப. 405) ; போன்ற செய்திகள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

4 : 0 : இந்நூலாசிரியர் போற்றும் யாப்புநூல் : இந்நூலில் குமரகுருபர அடிகள், தாம் எந்த யாப்பு நூலைப் பின்பற்றி பார்த்தார் என்ற குறிப்பு யாண்டுமில்லை. ஆனால், சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை, மருட்பா உள்ளிட்ட ஐவகைப் பாக்களையும், தாழிசை, துறை, விருத்தம் ஆகிய பாவினங்களையும் கொண்டிலங்குவதை நோக்கி, யாப்பருங்கலக் காரிகையையே போற்றியுள்ள தென்பது புலனாகும். இக்கருத்துக்கு அரணாகக் குமர குருபரர், அசைக் குறுப்பாக எழுத்துக்கள் பதினமூன்றனைச் சுட்டலும், பொதுச் சீராம், பதினாறு நாலசைச் சீரைக் கீகாடலும் சுட்டுதற்குரியன. மேலும், யாப்பருங்கலக் காரிகையின் பழையவுரையாசிரியர் காட்டும் ஒழுக்கிசைச் செப்பலோசை முதலாய ஒசை விகற்பங்களாகக் குறித்தலும், எதுகை, மோனை முதலாய தொடைகளொடு தலையாகு எதுகை, அனுமோனை முதலாயவற்றைச் சுட்டலும் இக்கட்டுரையாசிரியரின் கருத்துக்குத் துணை நிற்கும். பஃறொடை வெண்பாக்கட்குக் காரிகையுரையாசிரியர், காட்டியாங்கு ஐந்தடி முதலாக ஏழடி யிரான செய்யுட்களையே யாத்திருப்பதும், ஆசிரியர் காட்டு வரும் நேரிசை வெண்பாக்களைப் புணைந்திருப்பதும், வகையுளி, கூன் போல்வனவற்றைக் குறிப்பிடலும், காரிகையுரையாசிரியர் தம் மத மேற்கொண்டு சலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா என வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் கருதற்குரியன வாகும்.

மேலே காட்டிய செய்திகளை ஊன்றிநோக்கின் குமர குருபர அடிகள் யாப்பருங்கலக் காரிகையையும், அதன் உரையையும் பொன்னேபோலப் போற்றியுள்ளமை தெள்ளிதிற்புலனாம்.

4 : 1 : சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையிற் காணலாகும் புதுச் செய்திகள் : முற்றாக யாப்பருங்கலக் காரிகையையும் அதன் உரையையுமே தழீஇச் செய்திருப்பினும், அந்நூலிற் காணாத கட்டளைக் கவித்துறைப்பாடல்கள் இரண்டு (நேரசை முதலாக ஒன்று ; நிரையசை முதலாக ஒன்று.), 3 இடம் பெற்றுள்ளன. அடுத்துப்பல்வேறு யாப்பு நூல்களிலும் 'அடிமறி மண்டில ஆசிரியப் பா' நான்கடியானமைய, (குரல்பம்பிய ; மாறாக் காதலர் ; பூங்கட் குறுந்தொடி ; போல்வன.),

“ தீர்த்த மென்பது சீவகங் கையே
ஏத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே ”.

என்னும் மூன்றடியானியன்ற அடிமறிமண்டடடிவ ஆசிரியப்பா இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

5 : 0 : முடிவு : இதுகாறுங் கூறிய வாற்றான், குமர குருபர அடிகள் சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையை யாப்பிலக்கண முணரீத்திய நூலாகச் செய்தாரென்பதிலும், யாப்பருங்கலக் காரிகை யாகிய நூலுக்குச் சீவநெறிகாட்டுஞ் செய்யுட் கோவையை உதாரண நூலாக அமைத்தாரெனக் கொள்வதிலும் தவறாகாது. என இக்கட்டுறையாசிரியர் கருதுகின்றார். இதனால், அடிகளின் தண்டமிழ்ப் புலமைக்கும், இலக்கணத்திறனுக்கும் நேரும் குறையேதுமில்லையென்பதனையும் உணர்க.

துணைநூல் :

1. “ ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு ”, திருப்பனந்தாள் காசிமடத்து வெளியீடு., ஜூன், 1952.
2. “ யாப்பருங்கலக் காரிகை மூலமும் குணசாகரர் இயற்றிய வுரையும் ”, கழகம், சென்னை., 1959.

தமிழ் வரலாற்று ஆவணங்களில் ஐரோப்பியமொழிச் சொற்கள்

புலவர் செ. இராக,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 613 005.

கி. பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட வரலாற்று ஆவணங்களிலும், வரலாற்றுப் பாடல்களிலும் பல ஐரோப்பியமொழிச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஐரோப்பியர்கள் இங்கு வாணிகம் செய்யக் குடியேறி அரசு அமைத்து ஆண்டனர். அவர்கள் பல நாட்டினராக இருந்தாலும் பொதுவாக அவர்களைக் குறிக்க 'வெள்ளைக்காரர்கள்' எனவே நம்நாட்டு மக்கள் அழைத்தனர் (பண்டைக்காலத்தில் வெளி நாட்டவர் பலரும் யவனர், சோனகர் என அழைக்கப்பட்டதைப் போல).

'பறங்கியர்' என்ற சொல் முதலில் போர்ச்சுகீசியரை மட்டுமே குறித்தது. பின்னர் ஐரோப்பியர் எல்லோரையும் குறிக்கும் பொதுச்சொல்லாக ஆகிவிட்டது. பாரதியாரும் 'வெள்ளைப் பறங்கியர்' என்று பாடினார். பறங்கியர் வாணிகம் செய்த இடம் 'பறங்கிப் பேட்டை' எனப்பட்டது. அவர்கள் கொண்டுவந்த மேனாட்டுக் காய் 'பறங்கிக்காய்' ஆயிற்று. சிலர் பால்வினை நோயைப் 'பறங்கிப்புண்' என்பர்.

மேனாட்டு வணிகரின் 'company' யைக் 'கும்பனி, கும்பினி' என அழைத்தனர். 'கும்பினியார்' 'கும்பினி துரையன்' 'மகா. ரா. ரா. ஸ்ரீ கும்பினி சருக்கார்' எனவும் எழுதப்பட்டது. 'Honourable company' என்ற சொல் 'உத்தம கும்பினி' என்று அழைக்கப்பட்டது. துரையின் மனைவி 'துரைச்சாணி' எனப்பட்டார் (சாணி என்பது மனைவியைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுச் சொல்).

ஆலந்துச் செப்பேடு ஒன்றில் Contract, Holand, Godown, Factory, Junior General என்ற சொற்கள் 'கொந்திராந்து, உலாந்தா, கிட்டங்கி, பெத்திரிஸீடு, சின்னச் சென்னறல்' என எழுதப்பட்டுள்ளது 'உலாந்தா' நாட்டு மக்கள் 'ஒல்லாந்தர்' எனப்பட்டனர்.

'Captain' என்ற சொல் 'கற்பித்தார், கப்பித்தான்' என எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆலந்து நாட்டினர் கப்பித்தான் என்று பெயர் வைத்துக் கொள்வது தமிழகத் தொடர்பினால் போலும்.

பிற்கால மராட்டியர் கல்வெட்டுக்களில் 'Resident, His Highness, Committee, Trustee, Collector, Fund, Repair' ஆகிய சொற்கள் 'இரெசிடென்ட், இசு அயினசு (ஹிஸ், ஹைநீஸ்), கம்மிட்டியார், டிரஸ்டியார், கலெக்ட்டர் (கலைகட்டர்), பண்டு, நிபோற்' என எழுதப்பட்டுள்ளன. கமிட்டி, டிரஸ்டி என்ற சொற்கள் பலரைக் குறிப்பதால் ஆர் விசுதி பெற்று வந்தன போலும்.

கான்சாகிப் 'Commander' ஆக வேலை பார்த்தவர். அதனால் அவர் 'கம்மந்தான்' 'கும்தான்' என அழைக்கப்பட்டார். அவரைப் பற்றிய வரலாற்றுப் பாடலில் 'Body Gaurd, Orderly, Colonel, Council, Soldier, Lieutenant, Tribute, ஆகிய சொற்கள் 'வழிச்சாரி (வழிச்சாரி சேவகம்), ஆடுதவி, கன்னல், கம்சல், லெப்டினாண்டு, தோப்பா (தோப்பறா, தோப்பா)' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. கப்பம் கட்டும் பணம் தோப்பறாப்பணம் எனப்பட்டது.

அதே ஆவணத்தில் 'Pioneer, Judge, Doctor, Lord, Admiral' என்பன 'பைநீர், சட்சி, டாக் குதுரை, லாட்டு, அமரால்' என எழுதப்பட்டுள்ளன.

'Water, Agnew' என்ற இரு ஆங்கிலத் தளகர்த்தர்களைக் குறிக்குமிடத்தில் 'நீர்மேல் நெருப்பையும் அழைத்து' என அவர்கள் பெயரை மொழிபெயர்த்துக் கூறும் நயம் குறிப்பிடத்தக்கது.

'Briton' என்னும் ஆங்கிலேயன் தவறான முறையில் நடந்து கொள்கிறான். இதனைச் சுட்டும் வகையில் அவன் பெயரையே 'பிரட்டன்' என்று குறிப்பது மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளது.

Allenby, David, Mackenzie, Macklead, Mackaley, Martin, Roaland crape' என்னும் ஆங்கிலத் தலைவர் பெயர்கள் 'அலம்பி, தாவீது (டேவிறு), மக்கிஞ்சி (மக்கென்சி), மக்களோட்டு (மக்ளியாடு), மக்காளித்துரை, மாட்டின், ரூலங் கலப்பை' எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

‘ஹர்டிஸ், வாலிஸ், ரிச்பர்ட், சித்தியோட், ஜேம்ஸ் அக்கவுன் டென்ட், ரெசிடென்ட், சூப்பரின்டென்ட்’ போன்ற பெயர்கள் தமிழ்போல் உகரச் சாரியையை இறுதியில் பெற்று ‘அர்டிசு (ஆற்டிசு), வாலிசு, ரிச்சார்டு, சித்தியோட்டு, ஜேம்சு, அக்கவுன்டென்டு, ரெசிடென்டு, சூப்பரின்டென்ட்டு’ என எழுதப்பட்டுள்ளன. ‘Grant’ என்ற பெயர் அன் விருதி பெற்று கிராண்டன்’ எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர் அலுவலர்கள் மிக மரியாதையுடன் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பெயர் ‘கிறீம் சாயபு துரை, மக்களாஞ்சி சாகிப், அட்டலீ சாயபு, சேம்சு ரமலீ சாயபு’ என எழுதப்பட்டன. சாயபு அல்லது சாகிப் மரியாதைச் சொல் ஆகும். பிற்கால மராட்டியர் அரசர், அரசியர்க்கும் இப்பெயர் வழங்கியது.

‘Pistol’ என்னும் கைத்துப்பாக்கி ‘பிஸ்தோல்’ ‘பிஸ்தூல்’ எனப்பட்டது. படைகள் பாதுகாப்பின் பொருட்டு ‘Round’ வரும் வழக்கமே ‘ரோந்து’ என ஆயிற்று. ‘Engineer’ என்று ‘இஞ்சினீர்’ எனத் தமிழ்ச்சொல் போல எழுதப்பட்டது.

‘முத்திரை சைன் பண்ணப்பட்ட கடிதம்’

‘துப்பாக்கி வார் பண்ணி’

என்பனவற்றில் ‘Sign, War’ என்ற சொற்கள் அப்படியே ஒலிக் குறிப்பில் எழுதப்பட்டன.

‘Observatory’ என்பது ‘ஆகாசத்திலிருக்குற உருவங்களைக் காணுகிறதற்கு அனுகூலமாகக் கட்டப்பட்ட கட்டிடம்’ என்றும், ‘Telescope’ என்பது ‘நட்சக்குழாய்’ அல்லது ‘சீனிக்கண்ணாடி’ என்றும், ‘Tarpalin’ என்பது ‘மெழுகுச்சீலை’ என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது சுவையாக உள்ளது.

மேற்கண்ட சொற்கள் பல தமிழ் மொழிக்கு ஏற்ப ஒலிக் குறிப்பைப் பெற்றும், மொழிபெயர்க்கப்படும், ஆங்கில சொற்களையே தமிழ் வடிவாக்கியும், ஆங்கில ஒலிக் குறிப்பிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பல நூற்றுக்கணக்கில் காணப்பெறும் இச்சொற்கள் அனைத்தையும் ஒன்றாகத் தொகுத்து வரிசைப்படுத்தி ஓர் அகராதி தயாரித்து ஆய்வு செய்வது நலம். இம்முயற்சியில் மொழியியலாரும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும் இணைந்து பாடு படவேண்டும்.

விளக்க நூல்கள் :

- 1 இராமச்சந்திர தீட்சிதர், 'கர்னாடக ராசாங்கன்
வி. ஆர். 1952 சனிஸ்தார சரிதம்', அரசினர்.
பழஞ்சுவடி நூலகம்; சென்னை.
- 2 சந்திரசேகரன், டி., 1954 'சிவகங்கைச் சரித்திரக்
கும்மிபும் அம்மாணயும்',
மேலது.
- 3 சந்திரசேகரன், டி., 1960 'கட்டபொம்மன் வரலாறு'
மேலது.
- 4 வானமாமலை, நா., 1972 'காள்சாகிபு சண்டை',
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்
கழகம், மதுரை.
- 5 குழந்தைவேலன், சு., 1981 'பாளையப்பட்டுக்களின்
வம்சாவளி I' தமிழ்நாடு அரசு
தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை,
சென்னை.
- 6 மார்க்சிய காந்தி 1981 'மேலது, தொகுதி II',
- 7 இராசேந்திரன், அ. 1981 'மேலது, தொகுதி IV'
- 8 இராசு, செ., 1988 'தஞ்சை மராட்டியர் செப்
பேடுகள் 50' தமிழ்ப் பல்கலைக்
கழகம், தஞ்சாவூர்.
- 9 இராசு, செ., 1987 'தஞ்சை மராட்டியர் கல்
வெட்டுக்கள்', மேலது.
- 10 இராசு, செ., 1991 'கொங்குமாட்டுச் சமுதாய
ஆவணங்கள்', மேலது.

— 3 —

விமர்சனங்களின் மீது ஒரு விமர்சனம்

அபிவை தமிழ்க்குயிறன்,
பி. லிட் மூன்றாம் ஆண்டு,
தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார்
கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி.

விமர்சனம் என்பது குறைகளையும், நிறைகளையும் எடை போட்டுப் பார்க்கக்கூடிய சாதனம். விமர்சனம் இல்லாமல் எந்த வொரு மொழியிலும் கலைகள் வளர்ந்ததாய்ச் சரித்திரமில்லை.

விமர்சனத்தை ஒரு கலைஞன் எப்பொழுது வெறுப்பு, விருப்பின்று நடுநிலையோடு நோக்குகின்றானோ, அப்பொழுதுதான் அந்தக் கலைஞன் வளர முடியும். அந்த முறையினில் நம் தமிழகத்தில் பல விமர்சனங்களை உள்ளடக்கியே கலைகள் வளர்ந்துள்ளன. சங்க காலப் புலவனர்க இருந்தாலும் அவன் கவிதையினில் தவறு இருக்குமாயின் அதைத் துணிவோடு சுட்டிக் காட்ட நம் விமர்சகர்கள் தயங்கியதுமில்லை; தவறியது மில்லை.

ஒரு புராணக்கதையினில் கூட சிவபெருமான் எனத்தெரிந்தும் அவன் கவிதையின் பொருளினில் உள்ள தவற்றைச் சுட்டிக் காட்டித் தன் நீதியின் தரரசைச் சமநிலையில் நிறுத்தியவன் தான் நக்கீரன். இப்படிப்பட்ட வழியினில் வந்த ஒரு சிறந்த திறனாய்வு நூல்தான் “புதுக்கவிதையின் நவீனப் போக்குகள்” இந்நூலை எழுதியவர் ஹெச். ஜி. ரகுல். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் புதுக்கவிதை இலக்கிய உலகில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. இளைய தலைமுறையினர் புரட்சிகீதமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற புதுக்கவிதையின் திறனாய்வை மிகவும் நுண்மையோடு நடத்தியிருக்கின்றார் இந்நூலின் ஆசிரியர்.

இந்நூலினில் அடங்கிய திறனாய்வு ஆசிரியரின் கருத்துதானே தவிர அனைவரின் ஒட்டுமொத்தமான கருத்தல்ல. இந்த நோக்கில் இந்த நூலின் விமர்சனக்கருத்தின் சில தவறுகளை என் நிலையினில் இருந்து நான் எடுத்துக்கூற விழைகின்றேன்.

இவரின் நூல் ஐந்து கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியது இவரின் ஐந்து கட்டுரைகளில் மூன்று கட்டுரைகளை மட்டுமே நான் என் விமர்சனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ளேன்.

‘ஹைக்கூ கவிதைகள் ஒரு மதிப்பீடு’ என்ற கட்டுரையினில் இயற்பண்புவாதப்போக்கு’ என்ற தலைப்பின்கீழ், இயற்கையோடு கூடிய சமூகப் பார்வையில் கவிதைகள் அழமையவில்லை எனக் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

ஒல்வொரு மரமும்
மசூதிதான்
அதோபார்
தொழுகை நடத்தும்
பறவை.

கழனிபூரான் இயற்றிய இக்கவிதையை, மனிதனுக்கும் — இயற்கைக்கும் உள்ள தொடர்பு சுட்டிக்காட்டப்படாது அந்தரத்தில் சுழலும் தீவாய் உள்ளது’ என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மரத்தை ஒரு மதத்தின் புனிதத்தலமாக்கிப் பறவைகளைத் தொழுகை நடத்தும் மனிதராய் உருவகித்திருக்கும் இக்கவிஞரின் கூற்றில் சமூகப்பார்வை சீறிதும் குறைந்து போகவில்லையே! இந்தக்கவிதை மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகின்றது. அப்படியிருக்கத் தொடர்பு இல்லாமை இருப்பதாய் எப்படி ஆசிரியருக்குத் தோன்றியது வியப்பாக உள்ளது.

இரவெல்லாம்
உன் நினைவுகள்
கொசுக்கள்.

என்று அப்துல் ரகுமான் எழுதியிருக்கின்ற கவிதை, கம்பீரம் மிக்க மாணுடத்தன்மையை நசுக்குவதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார். ஒரு காதலியின் நினைவை உருவகப்படுத்தி ரகுமான் கூறியிருக்கும் இக்கவிதையில் மாணுடம் எங்கேயும் குலைந்து போகவில்லை. மனிதவாழ்வில் நினைவுகள் என்பது இன்றியமையாதவை. அந்த நினைவுகளை அசைபோடுவதால் மாணுடத்தன்மை நசுக்கப்படுவதாய்க் கூறும் ஆசிரியரின் கூற்றில் கடுகளவும் உண்மையில்லை.

மரம் சாய்ந்தால் விறகாகும்
அச்சச்சோ ...
கிளையின் கூட்டில்
குயிலின் முட்டைகள்

என்று அமுதோன் எழுதியிருக்கும் கவிதையில் உயிரிரக்க உணர்வு இயல்புக்கு மீறி அதிகமாக இருப்பதாய் ஆசிரியர் கூறுகிறார். அதைத் தவறென்றும் கூறுகிறார். உயிரிரக்க உணர்வு இயல்புக்கு

மீறி அதிகமாக இருந்தாலும், அதன் இலக்கானது ஒரு சமூகப் பிரச்சனைக்குக் கவலைப்படுதல். அதைத் தவறென்று கூறுவது சரியில்லாத கூற்று. இந்த நிலையில் கவிஞர். குயிலின் முட்டைக்கு பரிதாபப்படுவதன் மூலம் ஜீவராசிகள் அனைத்துக்கும் கவலைப்படுகிறார்.

கண்டதும் காதல் கொள்ளும் காதலர்களின் தோற்றம்தான் சில கவிஞர்கள் எழுதும் கவிதைகளில் இருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகின்றார். அதற்கு உதாரணமாகக் கீழ்க்கண்ட கவிதையைத் தருகிறார்.

உன்னிடமிருந்து
கடிதம் வருமா ?
என் காலண்டர் முழுவதும்
நூயிற்றுக் கிழமைகள்

ஆசிரியர் கூறுவதுபோல் இக்கவிதையின் காதலனும் கண்டதும் காதல் கொண்டவனாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

“இன்குலாப் கவிதையில் தத்துவப் போக்கு”

என்னும் தலைப்பின் கீழ் அமைந்த கட்டுரையில், இன்குலாப் எழுதியிருக்கும் கவிதைகள் சிலவற்றை அலசியிருக்கிறார்.

போராட்ட உத்வேகத்தோடு, புதுயுகம் படைக்கும் ஆவேசத் தோடு, செந்நிறக் கவிதைகளைக் கொடிபிடித்து ஏந்திவந்த போராவேசமான கவிஞர்தான் இன்குலாப். சீர்திருத்த எண்ணங்களை நோக்கித் தன் சிறுகை விரிக்கும் கறுப்புக் கவிக்குயில் இன்குலாப்.

எங்களை பிறாண்டிச் சிவந்த
நகங்களை நீட்டாதே—ஏனெனில்
வெட்டப்படுவது இனிமேல்
நகங்களல்ல! விரல்கள்.

இன்குலாப்பின் இக்கவிதையில் உள்ள பொருளினதைத் தவறென்று கூறி ‘வர்க்கப் போராட்டத்தின் பல்வேறுபட்ட வடிவங்களின் மூலம்தான் போராட்டத்தை ஒருமுகப்படுத்தி அந்தப் போராட்டத்தை வெற்றிபெறச் செய்ய முடியும்’ என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். ஆசிரியர் கூறும் போராட்ட முனைகளின் பல்வேறு வடிவங்களை மழுங்கடித்துவிட்டு உழைக்கும் மனிதர்களைக்

காலால் மிதித்து ஏறு நடைபோடும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை நோக்கிச் சுட்டு விரல் நீட்டும் இன்குலாப்பின் குரலில் தவறு இருப்பதாய்த் தோன்றவில்லை.

“புதுக் கவிதையில் படிம அடுக்குகள்” என்ற கட்டுரையிலில் நா. காமராசன் எழுதிய,

நான்
முத்துக்களின் பள்ளம்
கப்பலின் சமவெளி
நதிகளின் கல்லறை
நான்—
அடிக்கடி குரைக்கிறேன்
காரணம்—நான்
புயலின் வேட்டை நாய்,

எனும் கவிதை உருவரீதியில் அற்புதமாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லும் ஆசிரியர் அதே சமயத்தில் ஒப்பனை செய்த பொம்மையாக உயிரற்று இருப்பதாய்க் கூறுகின்றார். கடலில் அலைகள் அடிப்பதுபோல் இக்கவிதையைப் படித்தவுடன் மனதில் ஒரு அலை அடிக்கிறதே, அந்த அலைக்கு உயிரில்லையா? தரீடி என்ற தலைப்பின்கீழ்,

இந்த — மனித மண்டபத்தில்
தலைகீழாகத் தொங்கும் வெளவால்
வறுமை அரசாளும்போது
ஏற்றப்படும்
கறுப்புக்கொடி
செத்துப்போன காதுக்காகக்
கட்டி வைக்கப்படுகிற
சாதாரண தாஜ்மஹல்
இந்த தாடிக்குள்ளே
புதைந்திருக்கும்
ஏக்கங்கள் வெடிக்கும் ஓர் நாளில்
அன்றுதான்—
பொதுவுடைமைத் திருநாள்.

என அறிவுமணி எழுதியிருக்கின்ற இக்கவிதை ‘காதல் தோல்விக் கான அடிநாதத்தைச் சுட்டிக்காட்டாமல் வெறும் காதல் சோகத்தைப் படிம அடுக்குகளில் கூறுகிறது’ என்று ஆசிரியர்

(இதன் தொடர்ச்சி 166-ல் பார்க்கவும்)

மதிப்புரை

கவிஞர் தமிழன்பனின்

‘ கவிதைச் சிந்தனைகள் ’

பா. மதிவாணன்.

[பயன் பதிப்பகம், 98, விசய நாராயணதாஸ் சாலை, அண்ணாசாலை, சென்னை - 600 002, முதற்பதிப்பு, டிசம்பர் 1990, பக். IV. + 112 = 116, விலை ரூ. 10]

“ நூல்கள் சிலவற்றுக்கு நான் எழுதிய முன்னுரைகளும் சில கட்டுரைகளும்...நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. முன்னுரைகள் வெறும் உபசார வழக்குகளாய் இல்லாமல் கருத்துகளின் மீது செலுத்தப் பட்டுள்ள அக்கறையான பார்வைகளாய் இருப்பதை இந்நூலைப் படிப்பவர் காண முடியும்.”

எனக் கவிஞர் தமிழன்பனே இத்தொகுப்பு நூலை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழன்பன் தம் நூல்களுக்கு எழுதிய முன்னுரைகள் இரண்டு, பிறர் நூல்களுக்கு எழுதிய முன்னுரைகள் மூன்று, ஆய்வுக் கட்டுரையொன்று, நோபல் பரிசு பெற்ற கவிஞர் இருவர் பற்றிய தனித்தனிக் கட்டுரைகள் இரண்டு ஆக எட்டுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பே ‘ கவிதைச் சிந்தனைகள் ’.

பாரதிதாசன் வழிவந்து ‘ வானம்பாடி ’ அணியில் இணைந்து புதுக்கவிதை புனைந்து புகழ்பெற்ற கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன்

(185 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூறுகிறார். ஒரு கவிஞன் கருவாக எதை எடுத்துக்கொள்கிறானோ அதைத்தான் தன் கவிதையினில் கூறுவான். அறிவுமணி இக் கவிதையினில் எடுத்துக்கொண்ட கருவாகக் காதல் சோல்வியும் வறுமையும் அமைந்துள்ளது. அதைத்தான் கவிதையினில் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, காதல் தோல்விக் கான காரணத்தை அல்ல. ஏனெனில் அவர் கவிதைக்கு எடுத்துக்கொண்டகரு அதுவல்ல.

சிறப்பாக விமர்சன நூலைப் படைத்திருக்கும் ஹெச். ஜி. ரகுல் சிற்சில இடங்களில், திசை திருப்பும் தவறான விமர்சனக் கருத்தைத் கூறிவிட்டதாய்த் தோன்றிய எண்ணத்தின் விளைவாக அமைந்ததே இக்கட்டுரை.

ஒருபுறம் மரபுவழிச் செய்யுள் அணியினரையும், மறுபுறம் தனி மனிதவாதப் புதுக்கவிதையாளர்களையும் ஒருசேர எதிர்கொண்டு வாய்ப்பு நேரும்போதெல்லாம் தம் கவிதைச்சிந்தனைகளை, நிலைப் பாட்டை வெளியிட நேர்ந்தமையை இந்நூல் வழி உணர முடிகிறது.

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை வரலாறு. அதில் 'வானம்பாடி' அணியினரின் இடம், புதுக்கவிதையின் எதிர்காலம் பற்றிய தம் நோக்கு ஆகியவற்றைத் தமிழன்பன் 'புதுக்கவிதை—ஒரு மேலோட்டமான ஆய்வுப் பார்வை' எனும் கட்டுரையில் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் தந்துள்ளார். இக்கட்டுரை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையில் 14-12-1978 அன்று படிக்கப் பெற்றது எனும் குறிப்பு உள்ளது.

இத்தொகுப்பிலுள்ள பிறகட்டுரைகள், முன்னுரைகள் ஆகியவற்றுக்கும் வெளிவந்த காலம் தரப்பட்டிருக்கலாம். மேலும் தமிழன்பனின் முன்னுரைகள், கட்டுரைகள் பலவற்றுள் சிலவற்றை வெளியிடத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கான காரணம், இவை இந்நூலில் வைக்கப்பட்டுள்ள வரிசை முறை ஆகியன பற்றியும் பதிப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இக் குறிப்புகள் கவிஞரின் கவிதைச் சிந்தனைகளை வரலாற்றுப் போக்கில் அறிந்துகொள்ள உதவும்.

பாரதி, பாரதிதாசன் இருவரோடு மரபுக் கவிதையின் உச்சகட்டம் முடிந்துவிட்டது. அவர்களின் பரம்பரையினர் குருவுக்கு மிக அடங்கிய மாணவர்களாய்ப் புதிய எல்லைகளைச் சாதனைகளாய்த் தொடாமல்-தம் பாரம்பரியத் தலைவர்களின் புகழை விளக்கமுறச் செய்துவிட்டனர். இந்நிவையில் மேலும் அந்தப் பரம்பரையின் மங்கிய குரல்களில் தம் குரலும் இழைந்து விடக்கூடாது என்பதாலும், சாதனைகளுக்கு வாய்ப்பு மிகவுடையதாகப் புதுக் கவிதைத் துறை இருப்பதைக் கண்டதாலும் எடுத்த எடுப்பிலே சிலர் புதுக்கவிதையாளர்களாக இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தனர். சிலர் 1971ல் நடந்து பார்த்து அங்கும் பாத முத்திரை பதித்துவிட்டுப் புதுக்கவிதையின் பக்கம் சார்ந்து விறுவிறுப்பாகச் சாதனைச் சிகரங்களை எட்டியுள்ளனர்; எட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர்' (பக். 66-67)

எனப் புதுக்கவிதை வரவின் நியாயத்தை, அதன் வளர்முகப் போக்கைச் சுட்டிக்காட்டும் தமிழன்பன் இக்காலத்தில் இயற்றப்படும் மரபுவழிச் செய்யுளுள்ளும் கவிதைக்காண முற்படுகிறார்.

திருவாளர்கள் ய. மணிகண்டன், துறைவன் ஆகியோர் நூல்களுக்குத் தமிழன்பன் தந்த முன்னுரைகளில், தற்காலச் செய்யுள் கவிதை காணும் மிதமிஞ்சிய உற்சாகம் வெளிப்படுவதைக் காண முடிகிறது.

கவிதை என்பது ஓர் அரிய விழுமிய கலையாக்கம்! ஆனால் அதனை மொழியின் துணையில்லாமல் ஒரு போதும் செய்ய முடியாது! எனவே மொழித்திறன் அறவே அற்ற மூடர்கள் புனைகிற புதுக் கவிதைகளை விட - தமிழின் வளம் தேர்ந்த ய. மணிகண்டனின் மரபுக் கவிதைகளில் - ஆயிரம் மடங்கு அர்த்தமும் அழகும் நர்த்தனமாடுகின்றன. (ப, 78)

என்கிறார் தமிழன்பன். நியாயம்தான். உரைநடையில் ஒன்றை வெளிப்படுத்தும் திறனற்றவர்கள் கூட, 'கவிஞர்' களாகிவிட, 'நயத்தக்க நாகரிகம்' கருதி அமைதிக்கொள்ளவும், சில வேளைகளில் பாராட்டவும் கூட நேர்ந்து விடுகிறது. இப்போக்கிற்கு எதிராக உணர்ச்சி வயப்பட்ட நிலையில் மொழித்திறங் குன்றா மரபுக்கவிதையுள் அர்த்தமும், அழகும் காண்கிறார் தமிழன்பன். திரு ய. மணிகண்டன் நூலுக்குரிய முன்னுரையின் தொடக்கத்திலும், திரு. துறைவன் நூலுக்குரிய முன்னுரையின் முடிவிலும் தமிழன்பனின் தற்காப்புணர்வைக் காண முடிகிறது.

முறையாகத் தமிழ் பயின்று, தமிழ் பயிற்றி, மரபிலூறிய தமிழன்பன், "காலத்தின் கட்டளை—சமுதாயத்தின் அதிர்வுகள், உலகக் கவிதைப் போக்குகளின் உந்துதல்கள் போன்ற காரணங்களால்"..... (ப, 78) மரபை விஞ்சிச் செல்லவும் முற்பட்டார். மரபை விட்டு விலகுதல் எளிது. ஆனால் புதுமையைத் தேடுதலும் புரிந்துகொள்ளுதலும் உள் வாங்குதலும் என மரபை விஞ்சிச் செல்லல் அரிது. புதிய கவிதை வடிவங்களில், அவற்றின் பின்னணியில், அவற்றை உள் வாங்கிக்கொள்வதில் அவர் செலுத்திய கவனத்தை 'ஹைகூ' எனப்படும் ஜப்பானியக் கவிதை வடிவம் பற்றிய முன்னுரைகள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இலக்கியத்திற்கான நோயல் பரிசீனை 1987-ஆம் ஆண்டில் மெற்ற ஜோசப் பிராட்ஸ்கி, 1990-இல் பெற்ற அக்டேவியா பாஸ்

ஆகியோர் பற்றிய தமிழன்பனின் அறிமுகக் கட்டுரைகள் உலகளாவிய கவிதைப் போக்குகளில் அவர் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தையும் அறிவையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அச்சுச் சாதனப் பெருக்கத்திற்கிடையிலும் தமிழகத்தில் கவி யரங்க மரபு தொடர்ந்து கொண்டாணிடுக்கிறது. ஆனால், கவி யரங்குகளில் படிக்கப் பெற்றவற்றுள் மிகப்பல அச்சில் பதிவாகாம லேயே போய்விட்டன. விதிவிலக்காக அச்சில் பதிவான சிலவற்றுள் தமிழன்பனின் ' ஊர் சுற்றி வந்த ஓசை ' யும் ஒன்று. இத்தொகுப் புக்குத் தமிழன்பன் எழுதியுள்ள முன்னுரை, அக்கவிதைகளின் உயிரோட்டம் பற்றிய ஒரு விவாதமாக அமைந்துள்ளது. ' ஊர் சுற்றி வந்த ஓசை ' பற்றிய மதிப்புரை யொன்றின் குற்றச்சாட்டு களுக்குத் தமிழன்பன் இறுத்த விடைப்பகுதியும் இடைமீடையப் பட்டுள்ளதால் விவாதம் விறுவிறுப்பாகவே செல்கிறது.

அரங்கக் கவிதைகள், எவரோ கொடுக்கிற தலைப்பிற்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற சரக்குகள் என்று ஓர் அவசரக் கணிப்பில் அவற்றைக் குறைத்து மதிப்பிடுவது கவிதைக் கலையின் ஒரு பிரிவையே பழித்துவிடுகிற — வெறுத்து விடுகிற செயல் என்பேன் (ப. 37).

எனக் கூறித் தமக்கு இசைவான வாதங்களை அடுக்கடுக்காக முன் வைக்கும் கவிஞர், இறுதியில்

இம்முன்னுரையிலேயே இன்னொரு கருத்தை வெளியிட்டால் நல்லதென எனக்குத் தோன்றுகிறது. குறுப்பிட்ட ஒரு பொதுத் தலைப்பைக் கொடுத்தோ—ஒரு பொதுத் தலைப்பின் கீழ் கிளைத் தலைப்புகள் கொடுத்தோ கவிஞர் களை எழுத வைத்து—படிக்கச் சொல்லிக் கேட்கிற — இந்த மரபும் இனி மாறவேண்டும். (ப. 43).

என்பது அவருடைய நேர்மைக்குச் சான்றாகிறது.

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றைத் திறனாய்வு நோக்கில் அறிய—குறிப்பாகப் படைப்புச் செயல்பாடு பற்றி அறிய—பல்வேறு அணியினரின், படைப்பாளிகளின் இத்தகு தொகுப்பு நூல்கள் பயன்படும்.

துறைச் சொல்லாக்கமும் ஒரு சிக்கலா ?

த. புகழேந்தி.

அறிவியல் தமிழ்த்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.

அறிவியலைத் தமிழில் தர முடியாததற்கான காரணம் என்ன ? 'துறைச்சொல் தமிழில் இல்லை', என்று பதிலுரைக்கப் பெறுகிறது. இக்கூற்று அடிப்படையிலே அற்றது, அறிவியல் அறிவில்லாதது. தமிழில் பல சொற்கள் இருக்கின்றன அல்லது உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதால் இதை நான் உரைக்கவில்லை. பின் எப்படி ?

சொல்லின் பொருள் உறுவு :

நாம் ஏன் பிறந்தோம்? எவருக்கும் தெரியாது. என்றாலும் நன்றாய்ப் படிக்கவேண்டும், குருவை மதிக்கவேண்டும், பெற்றோரைக் காக்கவேண்டும், மொழிக்காக உழைக்கவேண்டும், இனத்திற்காக இன்னுயிரையும் ஈயவேண்டும் என எத்தனையோ எண்ணங்களை வாழ்வில் புனைந்து கொள்கிறோம்; இவற்றையே வாழ்வின் பொருள் என்கிறோம்; கடமை என்கிறோம். அதாவது பொருளற்ற பிறப்பிற்கு அல்லது பொருள் தெரியாப் பிறப்பினுக்குப் பொருள் கற்பிக்க முனைகிறோம். இக்கற்பித்தலில் ஒன்றான மொழியும் இத்தன்மையையே பெறுகின்றது.

இடுகுறியிலிருந்து காரணம்

கோவை, உலா, தூது. பிள்ளைத் தமிழ் போன்றன சிற்றிலக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன. சிறிய இலக்கியங்கள் என்பதால் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றன. இதோ ஒரு கவிதை :

‘கொடுத்தான் தாலியை,

கொண்டு போனான்

மஞ்சளம் குங்குமமும்,

அதுக்கு இவை வட்டியா ?

நான் போனால்

எனக்கு வட்டி ?

அசலாவது உண்டா ?

மற்றோர் அசல் அவனுக்கு உண்டு. * 1

இக்கவிதையும் ஓர் இலக்கியந்தான். இதன் அடிகள் எட்டு. சிற்றிலக்கியத்திலுள்ள அனைத்து இலக்கியமும் எட்டுக்கு மேற்

பட்ட அடிகளையே கொண்டுள்ளன. எனவே இக்கவிதையைவிட அவை பெரியவை. பின் எப்படி அவற்றைச் சிற்றிலக்கியங்கள் என அழைப்பது? அதே போன்றே இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய வகைகளுள் சிறியதான சிறுகதைகளையும், புதுக்கவிதைகளையும் 'சிற்றிலக்கியங்கள்' என ஏன் அழைக்கக்கூடாது? அடக்கக்கூடாது?

சிற்றிலக்கியங்கள் என்பது காரணப் பெயராயினும் அதன் காரணப் பரப்பு வரையறுக்கப்பெறுகின்றது. வரையறைக்கு அப்பாற்பட்ட அனைத்தும் அதே தன்மையைப் பெற்றிருப்பினும் அதனுள் அடங்காதவை ஆகின்றன. அடங்காதவற்றைப் பொறுத்த அளவில் 'சிற்றிலக்கியங்கள்' என்ற பெயருக்கும் அதன் பாடு பொருளுக்கும் இடையேயான உறவும் இருகுறியானதே.

உலா போகின்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றியதால் அந்த இலக்கிய வகை 'உலா' என்ற காரணப் பெயரைப் பெற்றது. தலைவன் உலா போகையில் எழு பருவ மகளிரும் கண்டு காதல் கொள்கின்றனர். ஆயின், இந்நிகழ்ச்சியை 'உலா' என்ற பெயர் புலப்படுத்தவில்லை. அதாவது உலா என்ற ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு மட்டுமே 'உலா' என்ற தலைப்பு காரணப் பெயராயிற்று. ஏனைய நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த அளவில் இத்தலைப்பு இருகுறியானதே. இதே போன்றே 'சிற்றிலக்கியங்கள்' என்பது அவ் விலக்கியங்களின் பாடுபொருளைப் பொறுத்த அளவில் இருகுறியானதே. அடுத்து 'உலா' என்ற சொல்லுக்கும் அது குறிக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் 'சிறிய' 'இலக்கியம்' என்ற சொற்களுக்கும் அவை குறிக்கும் பொருளுக்கும் இடையேயான உறவைக் காண்போம்.

'உலா' என்ற நிகழ்ச்சிக்கு ஏன் அப்பெயர் சூட்டப் பெற்றது? 'லாவு' என ஏன் அழைக்கக்கூடாது? அழைக்கலாம். ஆயின் மரபில்லை. மரபை ஏற்படுத்தின் இப்பெயரே நிலைத்து விடும். இதே போன்றே 'சிறிய' என்பதற்கு மாறாக 'யறிசி' எனலாம். எனவே பண்பாடு, சொல் திரிபு ஆகிய அனைத்தையும் களைந்து நோக்கின் அடிப்படையில் சொல்லுக்கும் அது குறிக்கும் பொருளுக்கும் இடையே இருகுறியிலவுதல் புலனாகும். எனவே 'உலா' என்ற சொல்லுக்கும் அச்சொல் உணர்த்தும் நிகழ்ச்சிக்கும் இடையேயான உறவு இருகுறியானதே. ஆயின் 'உலா' என்ற இலக்கிய வகை காரணப் பெயருடையது. 'உலா' பற்றிய நிகழ்ச்சியை உரைத்த

தால் அவ்விலக்கியம் 'உலா' எனப்பெற்றது. 'உலா' நிகழ்ச்சி பயின்றிரா விடின் இப்பெயர் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. எனவே எவ்வொன்றும் அடிப்படையில் இடுகுறியாகவும் அதற்கு அடுத்த நிலையிலிருந்து வரையறுத்த காரணப் பெயராகவும் ஆகின்றன. பொருள் அறியாப் பிறப்பிற்குப் பொருள் புனைதல் போன்றதே இது. இத்தன்மையே அனைத்துச் சொல்லாக்கத்திலும் ஆட்சி செய்கின்றது.

துறைச் சொல்லாக்கம் :

வழக்கு என்பது வேறு; துறை என்பது வேறு. வழக்கில் அடிக்கடிப் பயிலும்; பயின்ற எண்ணங்களுக்கே சொற்கள் இருக்கும். காலமாற்றத்தால் பொருளொன்றுக்குப் பல சொற்களும், சொல்லொன்றுக்குப் பல பொருள்களும் பயிலல் வழக்கு மொழியின் இயல்பு. ஆயின் துறை மொழியில் நுட்ப வேறுபாட்டிற்கும் தனிப் பெயர் சூட்டப்பெற்றிருக்கும். ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருளே, சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையேயான உறவு முற்கண்டதைப் போன்றே அமையும்.

GASTROENTEROLOGY - வயிறு குடல் பற்றிய கல்வி. வயிறு (stomach) 'GASTR' என்றும் அழைக்கப்பெறும் (இலத்தீன் மூலம்) குடல் (intestine) 'ENTER' என்றும் அழைக்கப்பெறும் (இலத்தீன் மூலம்) கல்வி (study) 'LOGY' என்றும் அழைக்கப் பெறும் (இலத்தீன் மூலம்) இவ்வகையில் இச்சொல்லாக்கம் காரணப் பெயராயிற்று. ஆயின்,

'GASTR' என்ற சொல்லுக்கும் அது குறுப்பிடும் பொருளான 'வயிறு' என்பதற்கும் இடையேயான அடிப்படை உறவு இடுகுறியானதே. இதே போன்றுதான் 'ENTER,' 'LOGY' என்பனவும். எனவே ஏதோ ஒரு சொல்லுக்கு ஏதோ ஒரு பொருள் ஏற்றப் பெற்றுள்ளது. இவ்வகையில் ஏதோ ஒரு புதிய பொருளைக் குறிக்க இதுவரை எச்சொல்லும் இல்லாவிடில், ஏதோ ஒரு சொல்லை அதற்கு உரியதாக; 'இடுகுறியாக' உரித்தாக்க எத்தடையும் இல்லை என்பது புலப்படும்.

'ILEUM' — சிறு குடலின் சிறியதொரு பகுதி. இதற்கான தமிழ்ச் சொல் தாய்மொழியில் இல்லை. காரணப் பெயராகச் சொல்லாக்குவதில் காலதாமதமாகும் சூழ்நிலை. எனவே ஏதோ வொரு சொல்—சான்றாக 'உசை' என்ற சொல்லை உரியதாக்கி, அச்சொல்லிற்கு விளக்கமாகப் பொருளைப் படத்துடன் அளித்து,

குறித்து, விளக்கி, பழக்கின் 'ILEUM = உசை'. என்றாகிவிடுகின்றது. இவ்வகையில் 'உயிரெழுத்துகளில் ஒன்று + சை' என்ற வரிசையில் அசை, ஆசை, இசை, ஈசை என்பன ஏற்கனவே பொருள் பெற்றிருக்க அவ்வரிசையில் 'உசை' யும் இணைவதாகின்றது. இவ்வாறு பொருள் ஏற்றப்பெறாத; ஏற்றவேண்டிய எழுத்துச் சேர்க்கைகள் தமிழில் ஏராளமாய் உள்ளன,³ சான்றாக, அகம், ஆகம், இகம், ஈகம், உகம், ஊகம், எகம், ஏகம், ஐகம், ஓகம், ஔகம் என்ற வரிசையில் எத்தனை சேர்க்கைகள் பொருள் ஏற்றப் பெற்றுள்ளன. பிற இவ்வளவு காலமும் பயன்படுத்தப்படாமலேயே இருக்கின்றன. வீணாகும் பொருளையும் பயன் நோக்கித்திருப்பிடப்பறந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலக வளர்ச்சி வேகத்தில் இவற்றைப் பயனாக்காமல் வீணாக்கலாமா? முன்னேறுவோமா? இவ்வினாக்களுக்கு முன் நம் முன் நிற்கும் வினா 'இடுகுறியாகப் புதிய சொற்களைப் புனைதற்கு மாறாக, மூலமொழிச் சொற்களையே ஒலி பெயர்த்துக் கையாளலாமே? அவ்வாறு கையாளல் ஓரளவாவது காரணப் பெயர்த்தன்மை பெற்றிருக்குமே ?

ஒலிபெயர்ப்பும் புதிய சொற்புனைவும் :

கொடுக்கல்-வாங்கலில் 'ஈ, தா, கொடு' என மூவழக்கு உண்டு. வாங்குவோனைவிடக் கொடுப்போன் உயர்ந்திருக்கையில் 'ஈ' என்பது பயிலும். அசடு வழிய 'ஈ' இனித்துக் கொண்டே இவ்வகையில் கேட்க வேண்டியிருப்பதால் இங்கு இப்பெயர் பயின்றது போலும். கொடுப்பவர் வரச்சொன்ன நேரத்திற்கெல்லாம் சென்று, அவர் போகும் இடமெங்கும் போய் அவர் சிரிக்க நாம் சிரித்து, அவர் முறைக்க நாம் பணிந்து, அப்பப்பா! பெருங்கொடுமை. இக்கொடுமையைப் பட்டறிந்தோரே உணர இயலும். அதைப் போன்றதுதான் ஒலி பெயர்ப்பும்.

மூல மொழியினரைப் போன்றே ஒலிக்க வேண்டும். ஒலிப்பு வராவிடினும் கடினப்பட்டுதான் ஆக வேண்டும். அவனுக்கு இயலும் ஒலிப்பு அனைத்தும் நமக்கும் இயல வேண்டும். அவனுக்கு இயலா ஒலிப்பினை நாமும் ஒலிக்கக்கூடாது. இது எப்பொழுதும் இயலக் கூடியதன்று. நெகிழ லாய்ப்புண்டு.

'PSYCHOLOGY' என்பதில் 'P' ஒலியை அவன் ஒலிக்காது விட நாமும் கைவிட்டோம். ஆனால், 'PORT' என்பதில் 'R' ஒலியை அவன் ஒலிக்காதிருக்க நாமோ நன்கு அழுத்தி ஒலிக்கிறோம். ஏனெனில் நமக்கென்று தனிப்பட்ட சில உணர்வு

களும் உண்டு. இதனால்தான் நம் இலக்கணக்காரர்கள் இறக்குமதிச் சொற்களில் சிலவற்றை 'இ' இணைத்து ஒலிக்க வேண்டும் என்றனர். இலக்கணம் அறியாக் கிராமத்தானும் 'SCHOOL' என்பதை 'இசூலு' என்றுதான் ஒலித்திடுவான்; ஒலிக்க முடியும். இவ்வளவு ஏன்? இத்துணைப் படித்த நாமே 'STRESS' என்பதை 'இஸ்டெர்ஸ்சு' என்றோ 'ஸ்டெர்சு' என்றோ ஒலிப்போமே அன்றி மூலமொழியாளனைப்போல் எல்லாக் காலத்தும் ஒலிக்க மாட்டோம்; ஒலிக்க முடியாது. இக்குறை ஒருபுறமிருக்க இத்தகு ஒலிப்பு நம்மைப் பொறுத்தளவில் 'கரடு முரடென' இருக்குமே அன்றி இயல்பாகப் பயிலாது. அதே நேரத்தில் மூலமொழியிலிருந்தும் நெகிழ்ந்து நிற்கும். 'இண்டியன் இங்லீஷ்,' 'டமிலியன் இங்லீஷ்' என அவன் நம் ஒலிப்பினைக் கிண்டல் செய்யவும் வழிகோலும். சந்தேகக்காரனின் மனைவியிடம் பேசுதல் எப்படி? நம் அன்பு மனைவியிடம் பேசிக்கொண்டே யிருத்தல் எப்படி? அப்படித்தான் இதுவும்.

ஒத்த தன்மை உடையோனிடம் 'தா' என்றும், உரிமை நட்பு உடையோனிடம் 'கொடு' என்றும் கேட்டல் போல்; புதிய சொற்புனைவு உரிமை தரும்; எளிமை தரும்; இனிமை தரும். எப்போது வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம், அதற்கும் மேலே தாய் மொழியில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

எனவே, அடிப்படையில் இடுகுறி ஆக்கமும் அதற்கு மேல் காரண ஆக்கமும் கொண்டால் துறைச் சொல்லாக்கமும் ஒரு பொருட்டாகுமா? இதற்குத் தேவை சுறுசுறுப்பும் ஒருமுகத் தன்மையும். நம்மிடம் உள்ளதா? முயன்றால் முடியாதது இல்லை.

அடிக்குறிப்பு :

1. இக்கட்டுரையாசிரியரின் 'மூச்சுவிட காற்று வேண்டி' என்ற கவிதை நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற கவிதை.
2. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையேயான அடிப்படையான உறவு அனைத்துமே இடுகுறியானவையே என்றவர் மொழியியல் அறிஞர் சகூர்.
3. தமிழின் சொற்களஞ்சியத்தில் இதுவரை மிகச்சிறிய அளவே பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது என்றவர் புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் இரா. கோதண்டராமன்,

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

தீருக்குறள் கூறும் செய்ந்நன்றி அறிநல் ஓர் ஆய்வு III

ஆ. இரத்தினம்,

2, வேலுநகர்,

திருவண்ணாமலை - 608 602.

சாலம்	—	மருத்துவ நூல்
தாரணம்	—	உள ஒருமை நூல்
அறம்	—	அற நூல்
சந்தம்	—	சந்த நூல்
தம்பநீர்	—	நீர்நிலை நூல்
நிலம்	—	நில நூல்
உலோகம்	—	உலோக நூல்
மாரணம்	—	மந்திர நூல்
பொருள்	—	பொருள் நூல்

தருக்கம், விக்கிரகம், யோகம், இசை, கணிதம், கலை, மருத்துவம், உளவொருமை, அறம், சந்தம், நீர்நிலை, நிலம், உலோகம், மந்திரம், பொருள் ஆகியவற்றைப் பேசும் நூல்களெல்லாம் கடல் கொண்டாண்டிட்டு என்பதே இப்பாடலின் பொருள். தூல்கள் பேசும் பொருள்கள் பட்டியலிடப்படுகிறதே ஒழிய நூல்களின் பெயர்கள் அல்ல, என்பது வெளிப்படை. இப்பாடலில் உள்ள அறம் என்பது அறத்தைப் பேசும் நூல்களைப் பொதுவாகக் குறிக்கிறதே ஒழிய அறம் என்னும் பெயருடைய நூலையன்று. கடல்கோள்களால் ஏராளமான தமிழ் நூல்கள் மறைந்தன என்ற வரலாற்றுண்மையை உட்கொண்டு பிற்காலத்தில் யாரோ ஒரு புலவர் உளம்நைந்து உருகிப் பாடிய பாடல் இது. இவ்வுண்மையைத் தமிழறிஞர் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் “இப்பாடல் கடல் பெருக்கெடுத்துப் பாண்டி நாட்டின் பகுதியை அழித்தபோது முதற்சங்க இடைச்சங்க நூல்கள் மறைந்து போனதைக் கூறுகிறது” “என்றுரைக்கிறார். எனவே இப்பாடல் கடல் கோளால் பல்புற நூல்கள் அழிந்ததைப் பொதுவாகக் கூறுகிறதெயொழிய, அறம் என்னும் பெயருடைய நூல் இருந்ததை அழிந்ததை வெளிப்படுத்த வில்லை என்பது தெளிவு.

ஆலத்தூர் கிழார் — அறிந்திருப்பரா?

16. 9. 1. மேற்கண்ட பாடலில் குறிக்கப்படும் நூல்கள் எல்லாவற்றையும் வாரணம் (கடல்) கொண்டாண்டிட்டு அதாவது

கடல்கோள் அழித்துவிட்டது என்று பா குறிக்கிறது. கி. மு. 24 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 6 ஆம் நூற்றாண்டிலும், கி. மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டிலும் மூன்று கடல் கோள்கள் தோன்றின என்று இலங்கை வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இலங்கையில் தோன்றிய மூன்றாம் கடல்கோளே (கி. மு. 306) கபாடபுரத்தை அழித்தது என்று கொள்வது மேலே காட்டப்பெற்ற பல காரணங்களை நோக்கப் பொருத்தமாகும்." 45 என்று டாக்டர் கு. முத்துராசன் கூறுகிறார். கபாடபுரத்தில்தான் இடைச்சங்கம் இருந்தது. கபாடபுர அழிவோடு இடைச்சங்க(காலம்) முடிந்தது. பின் மதுரையில் கடைச்சங்கம் தோன்றியது. மேற்கண்ட பாடலில் குறிப்பிடப்படும். "அறம்" என்பது ஒரு நூலின் பெயரே என்று கொண்டாலும் பாடல் கூறுகின்றவாறு அந்நூல் கபாடபுரத்தோடு அழிந்தது என்று பொருள். அதன்பின் தோன்றிய கடைச்சங்கப் புலவராகிய ஆலத்தூர்கிழார் அந்நூலைக் கற்றுத் தம் பாடலில் குறித்தார் என்பது எவ்வாறு பொருந்தும்?

16. 3. 2. புறநானூற்றில் கடைச்சங்கப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல, இடைச்சங்கப் பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆலத்தூர் கிழார் இடைச்சங்ககாலத்தில் இருந்தவராயிருந்தால் அந்நூலை அறிந்து சுட்டியிருக்கலாம் அல்லவா? என்று கூடக் கேட்கலாம். ஆலத்தூர்கிழார் கடைச்சங்க கால இறுதியில் ஆண்ட (காண்க பகுதி II 10.91) குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், நலங்கிள்ளி ஆகியவர்களைப் பாடியுள்ளதாலும், ஐயமில்லாமல் அவர் கடைச்சங்ககால இறுதியில் வாழ்ந்தவர் என்பது வெளிப்படுகிறது. எனவே மேற்கண்ட பாடல் குறிப்பிடும் 'அறம்' என்பது ஒரு நூல் என்று கொண்டாலும் கூட கடல்கோளால் (இடைச்சங்கத்தோடு) அந்நூல் அழிந்தது என்று அப்பாடல் குறிப்பிடுவதால், கடைச்சங்கப் புலவராகிய ஆலத்தூர்கிழார் அதை அறிந்திருக்கவோ, குறித்திருக்கவோ முடியாது.

16. 4. எனவே, 'அறம்' என்னும் நூல் இருந்தது என்பதற்குச் சான்றாகக் காட்டப்பட்ட மேற்கண்ட பாடல் நம்பகத்தன்மை இல்லாதது என்பதாலும், அது அறம் என்னும் பெயருடைய நூல் இருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்தாததாலும், அப்பாடலில் வரும் அறம் என்னும் சொல் நூலைக் குறிக்கிறது என்று கொண்டாலும் கூட, அந்நூல் கடல்கோளால் கடைச்சங்க காலத்திற்குமுன் அழிந்தது என்று அப்பாடல் குறிப்பதால் கடைச்சங்க இறுதிக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஆலத்தூர் கிழார் அதை

அறிந்து குறித்திருக்க முடியாது என்பதாலும் அறம் என்னும் நூல் இருந்தது; ஆலத்தார் கிழார் அதைக் குறித்தார் என்பது எவ்வகையானும் ஏற்புடைத்தல்ல.

குறள் 'அறம்' என்னும் நூலைச் சுட்டுகிறதா ?

17. 1. 'அறம்' என்னும் பெயரில் நூல் இருந்தது என்பதை நிலை நிறுத்த "திருக்குறளிலும் கூட 'அறம்' என்னும் நூல் சுட்டப்படுவதை உணர முடிகிறது. சான்றுகளாகப் பின்வரும் குறள் தொடர்களைச் சுட்டலாம்" ⁴⁶ என்று கூறிப் பின்வரும் குறள்களை எடுத்துக்காட்டாகத் தருவர் டாக்டர் கு. மோகனராசு.

"பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுதும் பேதைமை ஞாலத் தறம் பொருள் கண்டார்கள் இல்" (141)

"அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும்" (185)

"அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது மன்னவன் கோல்" (543)

மேல்குறள்களில் காணும் அறம் என்னும் சொல் 'அறம்' என்னும் பெயருடைய நூலையே குறிக்கிறது என்பது எதை அடிப்படையாகக் கொண்டு என்பது விளங்கவில்லை. காரணமும் காட்டப் படவில்லை.

"இன்னொருவனுடைய உரிமையாய் இருக்கின்றவளை விரும்பியொழுதும் பேதைமை உலகத்தில் அறநூலையும், பொருள் நூலையும் கற்று உணர்ந்தவரிடம் இல்லை" (141)

"ஒருவர் அறநூல்கள் சொல்லும் தூய நெஞ்சத்தவரல்லாத தன்மையைப் புறம் பேசுகின்ற இழிசெயலால் தெரிந்து கொள்ளலாம்" (185)

"அறவோர் நூல்களைக் கற்பதற்கும், கற்பிப்பதற்கும் அறநெறி மக்களிடையே நிலைப்பதற்கும் அடிப்படையாய் இருப்பது அரசன் செங்கோலாட்சி" (543) என்பதே மேற்கண்ட குறள்களின் பொருள். இக்குறள்களில் அறம் என்பது தனியொரு நூலைக் குறிக்கிறது என்று எவ்வாறு கூறுவது ?

பொருந்தாக் கூற்று :

17. 2. 0 “ புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல் அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும் ” (189) என்னும் குறளிலுள்ள ‘அறம் கூறும்’ என்ற தொடரையும், ஆலத்தூர் கிழார் புறப்பாடலில் வரும் ‘அறம் பாடிற்று’ என்ற தொடரையும் எடுத்துக்காட்டி ‘இருவரும் ஒரே குரலாக வேறொரு நூலைக் குறிக்கின்றனர்’’⁴⁷ என்ற முடிவுக்கு வருகிறார் டாக்டர் கொ. இலக்குமணசாமி. இவரும் அதற்குரிய காரணத்தைக் காட்டவில்லை.

17.2.1. அறம் பாடிற்று’ என்பதிலுள்ள ‘பாடிற்று’ என்னும் ஒருமை வினைமுற்றால் ஒரு நூலைத்தான் சுட்டுகிறார் ஆலத்தூர் கிழார். ஆனால் வள்ளுவரின் ‘அறம் கூறும்’ என்ற தொடர் ‘அறநூல்கள் சொல்லும். (பரிமேலழகர்) என்ற பன்மைப் பொருளைக் குறிப்பதால் வள்ளுவர் பொதுவாக எல்லா அறநூல்களையும் குறிக்கிறார்.

“ முந்நிலைக் காலமும் தோன்று மியற்கை
எம்முறைச் சொல்லும் நிகழும் காலத்து
மெய்நிலைப் பொதுச்சொல் கிளத்தல் வேண்டும்”
(தொல்-சொல், 240)

மூன்று காலத்தும் உளதாம் இயல்புடைய எல்லாப்பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொருணிலைமையுடைய ‘செய்யும்’ என்னும் பொதுச் சொல்லால் சொல்வது மொழி மரபு.

எ.கா. மதிவலம் திரிதரும் தண்கடல் வையத்து (பெரும்பா.17)
வள்ளுவர் முக்காலத்தும் உளதாம் அறநூல்களைச் சுட்டிக் ‘கூறும்’ என்று செய்யும் என்னும் நிகழ்காலப் பொதுச் சொல்லால் சொல்லியிருப்பதும், ஒரு நூலைச் சுட்ட ஆலத்தூர் கிழார் “பாடிற்று” என்று இறந்தகாலச் சிறப்புச் சொல்லால் சொல்லியிருப்பதும் இருவர் கூற்றும் ஒன்றல்ல என்பதையும், இருவரும் ஒரே குரலால் ஒரு நூலைக் குறிக்கின்றனர் என்பது பொருந்தாக் கூற்று என்பதையும் தெளிவாக்குகின்றன.

உண்மை காண்பதாகாது :

17. 3. 1 வள்ளுவர் இறைவன் உருவத்தைச் சுட்டினால் அது ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்ததாகிவிடும் என்று கருதி “வாலறிவன்” மலர்மிசை ஏகினான் பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான், தனக்குவமை

இல்லாதான், அறவாழி அந்தணன், எண்குணத்தான் என்று இறைவன் பண்பையே சுட்டிச் செல்வர்.

17.3.2 தனியொரு மனிதனையோ, மொழியையோ, இனத்தையோ, நாட்டையோ, போற்றியோ, தூற்றியோ, பேசாத பெருந்தகையாளர் வள்ளுவர். அப்படிப்பட்டவர் தனியொரு நூலை மட்டும் சுட்டிப் பேச வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதில் என்ன சிறப்பு இருக்கிறது? அப்படியே ஒரு நூல் இருந்தது என்றால் அற நூல்கள் என்று கூறுகையில் அந்நூலும் அவற்றில் அடங்குமே. ஒரு நூலை மட்டும் சுட்டினார் என்றால், மற்ற நூல்கள் அற நூல்கள் ஆகா என்பதாகத் திருவள்ளுவர் “பொருள்” கொண்டார் என்ற குற்றம், குறை ஏற்படும் என்பது வள்ளுவர்க்குத் தெரியாதா?

“சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து” (845)

என்று இலக்கணம் கூறியவர் தவறு செய்தார் என்று எந்த ஆதாரத்தை வைத்துச் சொல்வது?

17.3.3 உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு (533) என்பதில் நூலோர் என்பது ஒருவரைக் குறிக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? இங்கு நூல் இயற்றிய அனைவரையும் குறிக்கிற தல்லவா? “விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு” (21) என்பதில் பனுவல் என்பது ஒரு நூலையா குறிக்கிறது? “பனுவல் எனப் பொதுப்படக் கூறிய, அதனால் ஒன்றை ஒன்று ஒவ்வாத சமய நூல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவு” என்று பரிமேலழகர் விளக்குவது காண்க. இக்குறள்களில் (533, 21) நூலோர் என்று எல்லா நூலாசிரியர்களையும், பனுவல் என்று எல்லா நூல்களையும் குறித்தல்போல, வள்ளுவர் இக்குறள்களில் (141, 183, 185, 543) “அறம்” என்பதால் “அறநூல்கள்” என்று பொதுவாகப் பன்மைப் பொருளில் குறித்தார் என்பதுதான் வள்ளுவர் இயல்புக்குப் பொருந்தியது. மேல்காட்டிய இலக்கணமும் அதைத்தானே வலியுறுத்துகிறது. அறம் என்னும் நூலைக் குறித்தார் என்று எந்த ஆதாரத்தால் சொல்வது?

17.3.4. “உலகத்து வழங்கும் எவ்வகைப்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியர்களும் இவ்வாறு முடிவு செய்துள்ளனர்” என்ற பொருட் சிறப்புடைய குறட்பகுதியினால் (533) வள்ளுவர் தமிழ் நூல்களை மட்டுமன்றி வடமொழி, புலி, பாகத நூல்களையும் ஏறையு

கிரேக்கம், எகிப்து முதலிய மேலைநாட்டு மொழிகளிலும் எழுதப் பட்ட தலைசிறந்த நூல்களையும் நன்றாக அறிந்தவர் என்று நினைக்க வேண்டியுள்ளது. வள்ளுவரின் உலக நோக்கிற்கு இத்தகைய உலகமொழிகளின் புலமையும், உலக இலக்கியங்களில் நல்லனவற்றைத் தெளிதலும் ஓர் துணைக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்''⁴⁸ என்று டாக்டர் சோ. ந. கந்தசாமி அவர்கள் விளக்குவது எதை உணர்த்துகிறது ?

17.4. உலகத்துச் சிறந்த பல நூல்களைக் கற்று, அவற்றில் கொள்ளுவன கொண்டு தள்ளுவன தள்ளித் தம் சொந்தச் சிந்தனைகளையும் பட்டறிவையும் சேர்த்து உலக நோக்கோடு நூல்யாத்தவர் என்பதைத்தான் மேற்காட்டிய விளக்கம் உணர்த்துகிறது. சிறந்த பல நூல்களைக் கற்ற வள்ளுவரை, ஆதாரமில்லாமல் அவரியல்புக்கு மாறாக ஒரு நூலைத்தான் சுட்டுகிறார் என்று ஒரு நூல் எல்லைக்குள் தாழ்த்திச் சுருக்குவது தகாதது; உண்மை காண்ப தாகாது என்பதோடமையோம்.

இலக்கியமா ? தனி அறநூலா ?

18.0 'இடம்பொருள் ஏவல்கட்கேற்பத் தெளிவாக இவை இவை செய்யத்தக்கன : இவை இவை குற்றம்; அக்குற்றங்களுக்கு இவை இவை தண்டனை என்று கூறும் கௌடஸ்யரின் பொருள் நூல் போன்றோ மனுதரும் நூல் போன்றோ பேசப்படவில்லை திருக்குறளில். திருக்குறளை நாம் இலக்கியம் என்றே கருதுகிறோம். இலக்கியமும் சட்டநூலும் ஒன்றாகாதன்றோ ? ஆதலின் இதனைத் தனிஅறநூல் என்று கொள்வது பொருந்துமா ?⁴⁹ என்று டாக்டர் கொ. இலக்குமணசாமி கேட்கிறார். திருக்குறள் இலக்கியம், தனி அறநூலன்று என்பது அவர் முடிவு.

18.1 அவரே (டாக்டர் கொ. இல.) தம் ஆய்வுரையில் "நாடகத்துள் அரசன் முதல் யாவரும் மேற்கொண்டொழுக்க வேண்டிய சமூக, அரசியல் பொருளாதார நடைமுறைகளையும், விரும்பிச் செய்யும் ஈகையையும் தரும் என வழங்குவர். இவை பற்றி விளக்கமாகப் பேசும்நூல் அறநூலாகும்." ⁵⁰ என்று குறிக்கின்றார். இவ்வாசிரியர் குறிக்கின்ற இலக்கணத்தில் திருக்குறள் எதில் குறைந்துவிட்டது ? அதைத்தனி அறநூல் என்று கொள்வதில் என்ன குறை ?

18.2. திருக்குறளுக்குரிய “தமிழ் மறை” “பொது மறை” உத்தரவேதம் என்பன போன்ற பெயர்கள் எல்லாம் திருக்குறள் அறநூல் என்பதைத் தெளிவுறுத்துகின்றன. “அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றும் அறத்தினால் இயக்கப் பெறுதலானும், நூல் முழுமையும் அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைதலானும் செயப்படு பொருளான பாயிரத்தின் இரண்டாவது உறுப்பினை அறன் வலியுறுத்தலில் ஆசிரியன் திறம்படக் கூறினான் என்க. செயப்படுபொருளாவது ஈண்டு அறமே”⁵¹ என்று டாக்டர் சோ. ந. கந்தசாமி அறநூலையே செய்தார் எனத் தெளிவு படுத்துகிறார்.

18.3. “அறம்பொருள் இன்பம் ஆகிய முப்பால் எனப்படும் மூன்றும் மனித வாழ்க்கையின் மூவேறு நிலைகளாகும். அவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து நிற்பன. அவை தனிப்பட்ட ஒட்டுறவு அற்ற பிரிவுகள் அல்ல வாழ்க்கை நெறியின் உடலாகப் பொருளாகவும், உயிராக அறத்தையும், உணர்வாக இன்பத்தையும் வள்ளுவர் கொண்டுள்ளார். அவற்றைத் தனித் தனியாகப் பிரித்துவிட்டால் வாழ்க்கைநெறி சிதைந்துவிடும். அவை மூன்றும் இணைந்தும் இழைந்தும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் மனித வாழ்க்கை மாண்புற முடியும் என்பதைத் திருவள்ளுவர் தம் நூலில் தெளிவுறுத்தியுள்ளார்⁵² என்று டாக்டர் க. த. திருநாவுக்கரசு கூறுவர். எனவே திருக்குறள் தனி அறநூல் மட்டுமன்று முழு அறநூலுமாகும்.

18.4. “நீதிநூல்கள் உணர்ச்சியைக் தூண்டாமல் அறிவுறுத்துவன எனப் பொதுவாகக் கூறப்படும் கருத்து எல்லா நீதி நூல்களுக்கும் ஓரளவிற்குத்தான் பொருந்தி வரக்கூடியதாகும். திருக்குறள் போன்ற தனிச்சிறப்புமிக்க நீதி இலக்கியம் இதற்கு விதிவிலக்கு. அதில் கருத்துகளுக்கு முதலிடம் தரப்படுவதோடு உள்ளத்து உணர்ச்சிகளுக்கும் தேவையான அளவிற்குச் சிறப்பிடம் தரப்பட்டுள்ளதை நாம் உணர்ந்து போற்றாமல் இருக்கமுடியாது. இக்காரணங்களால் திருக்குறள் கருத்துக் குவியலாக அமையாது கலையழகு வாய்ந்த நீதிப் பெட்டகமாக விளங்குகிறது என்று நாம் பெருமித்தோடு கூறலாம்.”⁵³ என்று க. த. திருநாவுக்கரசு கூறுகிறார். ஆகையால் திருக்குறள் கலையழகு—இலக்கியச்சுவை வாய்ந்த தனி முழு அறநூலாகும் என்பது வெளிப்படுகிறது. எனவே, திருக்குறள் தனி அறநூலன்று; அதனால் புறம் (84) அறம் என்னும் பெயரால் அதைச் சுட்டியிருக்க முடியாது என்றவாதமும் பொருந் தவில்லை,

அறம் என்று பெயர் உண்டா ?

19. அடுத்து டாக்டர் கொ. இலக்குமணசாமி சுட்டுவது திருக்குறளுக்கு அறம் என்று பெயர் இல்லை என்பது. திருக்குறளுக்குத் தோன்றிய பெயர்களான கமிழ்மறை பொய்யாமொழி, பழமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, பால்முறை பொருளுரை முதலிய பெயர்கள் புலவர்கள் தக்கம் கருத்துக்கும் நோக்குக்கும் இசைந்த வற்று வைக்க பெயர்களே. இவ்வாறே ஆலத்தூர் கிழாரும் அறம், பொருள், இன்பம் மூன்றும் அறத்தினால் இயக்கப் பெறுகலானும், நூல் முடிமையும் அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைதலானும் திருக்குறளை அறம் என்றே அழைத்தார். “திருக்குறளுக்கு ‘அறம்’ என்னும் பெயர் அதன் உயர் தன்மையைக் காட்டுந் மெய்ப்பெயராகும். யாப்புக் காரணமாகப் பிறக்காலத்துத் திருக்குறள் என்ற பெயரை வைத்து வழங்கி வருகிறோம். இதனை நான் மாற்றச் சொல்லவில்லை. திருவாசகம் என்பது போலத் (திருக்குறளையும்) திருவறம் என்று அடைபுணர்த்து வழங்கலாம்”⁵⁴ என்று அறிஞர் வ. சப. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறுவது ஆலத்தூர் கிழார் அறம் என்று அழைக்கது முற்றிலும் பொருத்தமானது என்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே ஆலத்தூர் கிழார் அறம் என்பதனால் திருக்குறளைச் சுட்டினார் என்பதற்குத் தடையாகத் திருக்குறளுக்கு ‘அறம்’ என்னும் பெயரின்மை என்று கூறுவதும் பொருந்தவில்லை.

அறிஞர் மாறுபாடு :

20.0.1. திரு. கு. ச. ஆனந்தன் அவர்கள் “வடிவியற்க வள்ளுவம்” என்ற நூலில் புறப்பாடல் 34-இல் கூறப்பட்ட மூன்று தீவினைகளையும் தனித்தனியே அணுகி ஆய்ந்து அவை குறள் கருத்துக்குப் பொருந்தாததாகக் கூறி, “கழுவாய்க்குரிய குற்றங்க ளையும், உய்வில்லாக் குற்றங்களையும் வகைப்படுத்தி வருணாச் சீரமம்பேசும் வேறு ஒரு நூலின் தாக்கமே ஆலத்தூர் கிழார் பாடலுக்கு அடிப்படை” (பக். 71) என்பார்.

20.0.2. ஆனால் டாக்டர் கொ. இலக்குமணசாமி புறப் பாடல் 34 இல் வரும் முப்பெரும் கொலைகளையும் பழந்தமிழ்ச் சான்றோர் பெரும் பாவங்களாகக் கருதினார் என்பதைச் சங்கப் பாடல்களால் நிறுவுகிறார் “ஆலத்தூர் கிழார் குறிப்பிடும் ‘அறம்’ என்பது தமிழ் மக்களிடையே தோன்றி வளர்ந்தமைந்த ஒர் அறநூலே”⁵⁵ என்கிறார்.

20.0.9. ஆலத்தூர் கிழார் சுட்டும் மூன்று பெரும் பாவங் கூறும் ஓரறிஞர்க்குக் குறள் கருத்துக்குப் பொருந்தாதாதகவும், வருணாச்சீரம் நூலின் தாக்கமாகவும், இன்னோர் அறிஞர்க்குத் தமிழ் மரபிற்குப் பொருந்தியதாகவும், புறப்பாடல் கூற்றிற்குத் தமிழ் அறநூல் அடிப்படையாகவும் தெரிகின்றன. எனவே இதை ஆய்வு செய்ய வேண்டியதாகிறது.

பசுவை மட்டும் சிறப்பித்தல் பொருந்துமா ?

20.1.0. “ திருக்குறள் ” உயிர்க் கொலையில் பசுவுக்கும் பன்றிக்கும் பேதம் கற்பிப்பதில்லை ... அவி சொரிவதற்காக ஆயிரம் விலங்குகளை வெட்டி வேள்வித் தீயில் இட்டுப் புண்ணியம் தேட வழிகாட்டுகின்ற வடமொழி தரும சாத்திரம்தான் பசுவதையை மட்டும், ‘ உயிர்க்கொலை ’ எனக் கூறிக் கடுங்குற்றமாக்குகிறது. ஆனால் இவை இரண்டையுமே ஏற்பதில்லை குறள் நெறி ”. 56 என்கிறார் கு. ச. ஆனந்தன்.

20.1.1. பசுவுக்குச் சிறப்புத்தந்து அதைக் காப்பதைச் சிறந்த அறச் செயலாகக் கருதுவது பழந்தமிழ் மரபு அதனால்தான் இளங்கோவும்

“ ஆகாத் தோம்பி ஆப்பய னளிக்கும்
கோவலர் வாழ்க்கை கொடும்பா டின்று ”

என்று பேசுவர். ஒரு நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கச் செல்லுகின்ற அரசன் அந்நாட்டிலுள்ள பசுக்களுக்குத் தீங்கு செய்தல் கூடாது என்று அவற்றை முதலிலே கவர்ந்து வரச் செய்வான். அதை ஆநிரை கவர்தல் என்று புறத்துறைகளில் ஒன்றாக வைத்து இலக்கணமும் இலக்கியமும் பேசும். அதனால்தான் வள்ளுவரும்.

“ ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்த தில் ” (1066)

என்று பசுவிற்கு முதன்மையிடம் கொடுத்துப் பேசுவர். பசுவைக் கூறாது வேறு விலங்கை ஏன் சுட்டவில்லை? பசு பால்சுரந்து கொடுத்து மக்களை ஓம்புகிறது. எல்லா உயிர்களையும் காப்பது அறம் ஆயினும் நம்மைக் காக்கின்ற பசுவைக் காப்பது முதன்மையான அறமாகும். எனவேதான் பசுவிற்குச் சிறப்புத்தந்து, “ பசுவிற்குக்கூட நீர் வேண்டும் என்று இரத்தல் செய்யாதே ” என்று கூறுகிறார். அப்படி வள்ளுவரால் சிறப்பித்துப் பேசப் படுகின்ற பசுவைக்கொல்வது கடுங்குற்றம் என்பது குறள் நெறிக்கும், தமிழ் மரபுக்கும் பொருந்தியதுதானே! இதில் என்ன மாற்றம் அல்லது மறப்பு இருக்க முடியும்? (தொடரும்)

தொல்காப்பியரின் உத்திகளுக்கும் பொருள்

எஸ். சௌந்தரபாண்டியன், எம். ஏ. (தமிழ்),
எம். ஏ. (ஆங்), பி. எட்., டிப். வ.மொ.
அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம்,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
சென்னை - 5.

தொல்காப்பியர் கூறும் உத்திகள் முப்பத்திரண்டுக்கும், சாணக்கியர் தனது அரித்தசாத்திரத்திரம் குறுப்பிடும் நூற்பகுப்பு நுணுக்கப் பிரிவுகள் 32க்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ¹ அவ்வுறவு விளக்கத்தைக் காணச் சிறிது இவண் முயலலாம்.

நுதலியறிதல் என்ற தொல்காப்பியர் உத்திக்கு, “குத்திரத் தான் ஓதிய பொருளாற் சொல்லப்படும் பயன் இல்லதுபோலச் சொல்லி, யதனானே அதற்கேற்ற வகையாற் கருதியுணரப்படு பொருள் இன்னதென்று கொள்ள வைத்தல்” எனப் பெருள் கூறுவார் பேராசியர். ²

இதில், “குத்திரத்துள் ஓதிய பொருளாற் சொல்லப்படும் பயன் இல்லதுபோலச் சொல்லி” என்பது சிறிது குழப்பம் நல்குவது. பயனை ஏன் இல்லதுபோலக் கூறவேண்டும்?

நுதலியறிதல் என்ற தொல்காப்பியரின் முதலாம் உத்தி, சாணக்கியரின் முதலாம் உத்திக்குப்பொருந்துகிறது. சாணக்கியரின் முதலாம் உத்தி ³, ‘குத்திரம் உரைக்க வந்த பொருள்’ (Subject) என நேரடியாகப் பொருள்படுகிறது. அஃதாவது குத்திரம் எதனைக் கூறுகிறது என்பது அல்லாமல், பொதுவாக எதைப்பற்றிக் கூறுகிறது என்பதே நுதலியறிதல் எனும் உத்தியின் நேர் பொருளாம். இதுவே சரியானது என்பது இளம்பூரணரின் தெளிவுரையால் அறிகிறோம்” குத்திரத்தாற் சொற்ற பொருள் உணர்த்தலன்றி, இதன் கருத்து இதுவென உணர்த்தல்” என்பர் இளம்பூரணர் ⁴.

இவ் விளக்கத்தால், **நுதலிப்புதல்** எனும் நன்னூல் உத்திக்குக் காண்டிகையுரை, “இது செய்யின் இப்படி யாகு மென்று கருதிப் புதல்” என்றது ⁵ சிறந்த பொருளாகுமா என்ற வினா எழுகிறது.

ஒப்புமையுள்ள பொருள்கள் சிலவற்றைக் கூறிவந்து, இறுதியில், 'இவைகளைப் போல' என்று பிறிதொன்றுக்குப் பொருள் கூறுவது யோகம் (Suggestion of similar facts) எனப் படுவதாம். (Arth: p. 516). சாணக்கியர் நூலமைப்பு உத்திகளில் மூன்றாவதாக யோகத்தைக் குறித்தார்; இளம்பூரணரும் தொகுத்துக்கூறலை மூன்றாம் உத்தியாக விளக்குகிறார். எனவே, தொகுத்துக்கூறல் உத்தி, 'யோக' மே ஆகலாம்.

தொகுத்துக்கூறலுக்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் கொண்ட பொருள் ஆய்வுக்குரியன.

“வகைபெறக் கூறல் வேண்டுமாயினும் அதனைத் தொகுத்துக்கூறல், எழுத்தெனப் படுப அகர முதனகர விறுவாய் முப்பஃதெனப் என்றாற் போல்வன” என்றார் பூரணர் (மரபி. 112 உரை). இளம்பூரணர் கூறுத்துப்படியே, முப்பஃது என்பது கூட்டுத் தொகைதானே தவிர, தொகுத்து நவிலும் பணி இலதே?

பேராசிரியர், தொகுத்துக்கூறல் உத்தியை இளம்பூரணர் கொண்டாங்கே கொள்கிறார் (மரபி. 110-உரை).

தொகுத்துச் சுட்டல் என்ற நன்னூல் உத்தி, தொகுத்துக் கூறலேயாம்.

காண்டிகையுரைகாரர், தொகுத்துச் சுட்டலுக்கு, “பலவற்றையும்திரட்டிக் காட்டல்” எனப் பொருள் உணர்த்து பொருந்துமா என்ற சிந்தனை எழுகிறது.

தொல்காப்பியர் புகன்ற 'வகுத்து மெய்ந்நிறுத்தல்' என்பது, சொற்களுக்குரிய பொருளை நன்கு வகுத்து (வரையறுத்து), உண்மையைத் தெரிவிக்கும்படி நிறுத்துவது (மெய்ந்நிறுத்தல்) ஆகும். இதனையே **பதார்த்தம்** (Meaning of a word) என்று இளம்பூரணரைப் போலவே நான்காவது உத்தியாகச் சாணக்கியரும் சொற்றனர் (Arth. p. 516).

இளம்பூரணர், வகுத்துமெய்ந்நிறுத்தலுக்கு, “தொகைபடக் கூறிய பொருளை வகைபடக் கூறுதல்” என்று பொருள் கண்டார் (மரபி. 112 உரை). பேராசிரியரும் அதனையே ஏற்று மொழிகிறார். இளம்பூரணர், பேராசிரியர் கூறுத்துப்படிப் பொருள் திரளுமாயின், வகுத்தல் அல்லது வகுத்துக்கூறல் என்பதே சாலுமே? வகுத்துமெய்ந்நிறுத்தல் என்பதில், மெய்ந்நிறுத்தல் என்ற தொடர் நின்றுவற்றுகிறதே?

ஆதலின், இளம்பூரணர், பேராசிரியர் இருவர் கருத்துகளும் ஐயுறவை எழுப்புகின்றன.

நன்னூலார். வகுத்துமெய்ந்நிறுத்தலையே, 'வகுத்துக் காட்டல்' என்றார். இதற்குக் காண்டிகை உரை, "அப்படித் திரட்டிக்காட்டப்பட்டவைகளை வெவ்வேறாகக் கூறுபடுத்துக் காட்டுதல்" என்றது (பொதுப்பா 14 உரை), சொல்லுக்குச்சொல் பொருள் கொண்ட முறையே அல்லாமல், வகுத்துக் காட்டல் என்ற கலைச் சொல்லுக்கு ஈடான பொருள் எனக் கருதியலாததாகலாம்.

மொழியாது அதனை முட்டின்று முடித்தல் என்ற தொல் காப்பிய உத்திக்கு, வினக்காது, ஆனால் பொருள்கொள்வதில் இடர் வராது, சுருக்கமாக உணர்த்தல்' என்பதே நேர்பொருள் ஆகலாம். சாணக்கியர் உத்தேசம் (Mention of a fact in brief) என்று இதனையே குறிப்பிடுகிறார் (Arth. p. 516).

இங்கு பேராசிரியர், "மொழிந்த பொருளோடு ஒன்ற அவ்வயின் மொழியாதனை முட்டின்று முடித்தல்" என்று "மொழிந்த பொருளோடு ஒன்றவைத்தல்" என்ற உத்தியையும், 'மொழியாதனை முட்டின்று முடித்தல்' என்ற உத்தியையும் ஒன்றாக்கி மயங்குகிறார் (மரபி 110 உரை). இளம்பூரணர், மொழியாதனை முட்டுன்றி முடித்தல் என்ற உத்தியைத் தனியாகக் கருதுகிறார்; ஆனால், அதனை, 'உரையிற் கோடல்' என்பதாகக் குறிப்பிடல் (மரபி. 112 உரை) ஐயத்துக் குரியதாகலாம்.

ஆணைகூறல் எனும் தொல்காப்பியர் உத்திக்கு, "ஒரு பொருளைக் கூறும்வழி ஏதுவினாற் கூறலன்றித் தன்னாணையாற் கூறல்" என்று பொருள் உரைத்தார் இளம்பூரணர் (மரபி. 112). அவர் கூறுவது ஆணைகூறல் என்ற தொடர் கூறும் சொற்பொருள் போலத் தோன்றுகிறதேயன்றி, ஆணைகூறல் என்ற கலைச் சொல்லுக்கான பொருளை அவர் தெரிவிப்பதாகத் தோற்றவில்லை. ஒரு பொருளை நவிலும்போது, ஏதுவை வெளிப்படையாகக் கூறாவிடினும், மறைமுகமாகவாயினும் ஏது ஒன்று இருப்பக் கூறாது தன் ஆணையாற் குறித்தால், யாரே கொள்வார்?

எனவே, 'ஆணைகூறல்', வேறொன்றைக் குறித்தல் வேண்டும். ஸ்வசஞ்சா எனச் சாணக்கியர் குறிப்பது (Arth. p. 519) ஆணைகூறலுக்கு வினக்கம் ஆகலாம். அஃதாவது, ஆசிரியன், பிறர் அறிந்த பொருள்தரும் சொற்களைப் பயன்படுத்தாது, தனக் கெனத் தனித்த பொருள்தரும் கலைச்சொல்லைப் (Author's own technical terms) பயன்படுத்தவே ஆணைகூறல் என்பதாகலாம்.

நச்சினார்க்கினியர், உத்திகளுக்குப் பேராசிரியர் உரையையே கொண்டுளார்⁶ என்பது இவண் அறியத்தக்கது.

இவ்வாய்வால், மூன்று மெய்ம்மைகள் நமக்குத் தென்படுவன வாகலாம். அவை :

1) தொல்காப்பியர், நன்னூலார் இவர்களின் சில உத்திகளுக்கு உரைகாரர்கள் பொருள் புகன்ற முறை சரியா என்ற வினாக்குறி நம்முன் நிற்கிறது.

2) சாணக்கியர் தொல்காப்பியம் கற்றுத் தனது நூலில் அக்கருத்துக்களைப் பதித்துளார்.

3) சாணக்கியர் தமிழரே என்ற ஒரு கருத்து வலுவடைகிறது.

மேற்கோள்கள் :

1. மு. இராகவையங்கார், தொல்காப்பியம் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, மதுரை, 1929, ப. 150.
2. ச. பவானந்தம்பிள்ளை, பதி., தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பேராசிரியர் உரையுடன் சென்னை, 1917, மரபியல் 110 உரை.
3. R. Shamasastri, Tr., **Kautilya's Arthasastra**, Bangalore 1915, pp. 515, 516.
4. செ. ரெ. இராமசாமிப்பிள்ளை, பதி., தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் இளம்பூரணர் உரையுடன் சென்னை, 1953, மரபியல் 112 உரை.
5. ஆறுமுக நாவலர், பதி., நன்னூற்காண்டிகையுரை சென்னை, 1953, பொதுப்பாயிரம், 14 உரை.
6. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, பதி., தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியருரை, சென்னை, 1885, மரபியல் 110 உரை.

அறிவுத்துறைகளும்-ஆய்வுப்போக்கும்

மா. மீனாட்சிசுந்தரம் & செ. கு. சாந்திமூர்த்தி,
தமிழ்த்துறை,
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்,
கோவை - 641 046.

இன்றைய அறிவுத்துறைகளாகப் பொருள்நிலை அறிவியல், இயற்கை அறிவியல், சமூக அறிவியல், இலக்கியம், வரலாறு என்ற ஐம்பெரும் பிரிவுகள் சொல்லப்படுகின்றன. பூதவியல், வேதியியல் என்பன பொருள்நிலை அறிவியல்; செடியியலும் விலங்கியலும் இயற்கை அறிவியல்கள்; அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல் என்பன மாணுட வாழ்க்கை முறையை மையமாகக் கொண்ட சமூக அறிவியல்கள். வாழ்க்கை நெறிகளையும், முறைகளையும் சுவைபடச் சொல்வது இலக்கியம். மனித வாழ்க்கையை எவ்வாறு வளர்த்து வந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவது வரலாறு. இவையெல்லாம் அடிப்படையான அறிவுத்துறைகள். இவ்வறிவுத்துறைகளில் இலக்கியம், வரலாறு, சமூகவியல் ஆகிய மூன்று துறைகளின் ஆய்வுப் போக்கு மட்டும் இங்கே விளக்கப் படுகிறது.

இலக்கியமும் — ஆய்வும் :

இலக்கியங்கள் தாம் தோன்றிய காலத்தைப் பரிசீலிப்பதன்றி, எதிர்காலம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டுகின்றன. இலக்கியம் எல்லாத் துறைகளோடும் தொடர்புடையது. அரசியல், பொருளாதாரச் சமூகப் பிரச்சனைகள் மக்களிடையே எத்தகைய உணர்வுகளை எழுப்புகின்றன ; அப்பிரச்சனைகள் வாழ்க்கையை எவ்வெவ்வாறு தாக்குகின்றன என்பதைக் கதையாகத் தருகிறார் புலவர். தம் எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் பிறர்க்குணர்த்த சில இலக்கிய வடிவங்களையும், உத்திகளையும் புலவர் கையாளுகிறார். இனிய சொற்களும், இலக்கிய நுணுக்கங்களும் புலவரின் எண்ணங்களைச் சுவைப்படுத்தும் துணைக்கருவிகள். இத்தகைய துணைக்கருவிகளை ஆராய்வதோடு இலக்கிய ஆய்வுகள் பல முற்றுப் பெறுகின்றன. இலக்கிய உத்திகளை ஆராய்வதே இலக்கிய ஆய்வு என்பது சரியன்று. அரசியல், பொருளியல், உளவியல், தத்துவம், சமயம், சமூகம், மனித உணர்வுகள் என்ற பலகோணங்களில் இலக்கியத்தை ஆராய்தல் வேண்டும். இத்தகைய ஆய்வுகள் தாம் இலக்கியங்களைச் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படச் செய்யும்,

இலக்கிய ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர் உணர்வு வெள்ளத்தில் மூழ்கிடக் கூடும்; அத்தகைய நிலை இலக்கியத்தைச் சுவைக்கப் பயன்படும். இலக்கிய ஆய்வில் அதுவே விபத்தாகிடவும் கூடும்; இயக்கியக் கருத்துக்களை அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்திட வேண்டும்.

இலக்கியங்கள் மனித உணர்வுகளின் வெளிப் பாடாக இருப்பதால் உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு செய்யலாம். குறிப்பாகக் காப்பியங்களில் வரும் உறுப்பினர்களின் பண்பு நலன்களை, உளவியல் கோட்பாடுகளின் துணை கொண்டு ஆராய்வது பயன்தரும். வேற்று மொழி வேற்று நாட்டு இலக்கியங்களோடு ஒப்பீடு செய்யும் ஒப்பாய்வு, மனிதச் சமுதாய மேம்பாட்டுக்கும் துணை செய்யும்.

இலக்கியப் படைப்புக்களும், ஆய்வுகளும் மனிதனுக்கு அமைதியையும், மகிழ்வையும் தரக்கூடியனவாக இருக்கவேண்டும். பல துறைகளோடும், பல இலக்கியங்களோடும் இணைத்துப் பார்க்கும் இலக்கிய ஆய்வுகள் சிறப்புறும்.

வரலாறும் — ஆய்வும் :

காடுகளில் திரிந்தும், குகைகளில் ஒதுங்கியும் வாழ்ந்த மனிதன் எவ்வாறு இன்றைய சூழ்நிலைக்கு வளர்ந்தான் என்று மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியைப் படம் பிடித்துக் கரட்டுவதே உண்மையான வரலாறு எனப்படும். பல காலகட்டங்களில் மனிதனின் குடும்ப வாழ்வும், சமூக வாழ்வும் எவ்வாறிருந்தன, என்னென்ன கலைகளை மனிதன் வளர்த்திருக்கின்றான், மனிதனின் வளர்ச்சிப் பாதையில் என்னென்ன போராட்டங்களும், மாற்றங்களும் ஏற்பட்டன. எத்தகைய மனிதர்கள் எவ்வெவ்வாறு வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பனவற்றைக் கூறி, மனித சமுதாயத்தின் ஏற்ற இறக்கங்கட்குக் காரணம் காண்பதாக அமைவதே வரலாற்றின் உண்மையான போக்கு.

மீண்டும் வராத கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளின் பதிவே வரலாறு என்பர் சிலர். கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் அனைத்துமா வரலாற்றில் இடம்பெறுகின்றன? முற்றிலும் தனிமனிதச் செயல்களாக இருப்பவை வரலாற்றில் இடம்பெறுவதில்லை. பொது இயக்கத்தோடும், சமுதாயத்தோடும் தொடர்புடைய செயல்களே வரலாற்றில் இடம் பெறுகின்றன. தனிமனிதச் செயல்கள் எந்த அளவு சமுதாயத்தை ஊடுருவித் தாக்கி இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டும் கண்ணாடியாக வரலாறு விளங்குகிறது.

வரலாற்றுத் துறையில் ஆய்வு மேற்கொள்வோர் காரணகாரியத் தொடர் சங்கிவியாக வரலாற்றை அணுக வேண்டும். சமுதாய மாற்றங்களைக் காரண காரிய நிகழ்ச்சிகளாகக் கருதி அணுக அறிவியல் கண்ணோட்டம் தேவை. ஆய்வாளர் தம் விருப்பு வெறுப்புகளை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளில் ஏற்றியுரைக்கக்கூடாது. பிறதுறை ஆய்வாளர்கட்குக் கிடைப்பதுபோல வரலாற்றுத்துறை ஆய்வாளருக்குத் தகவல்களேரட்டு நேரிடை அனுபவம் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. வரலாற்றுத்துறைத் தகவல்கள் யாவும் கடந்த காலத்தவை. பிறதுறையினர் கருதுகோள் அமைத்துச் சோதிக்க முற்படும்போது நிகழ்கால நிகழ்ச்சி கட்டுச் செல்கின்றனர். வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகோள் அமைப்பதும், சோதிப்பதும், கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பில்தான்.

வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை யாராலும் மாற்ற இயலாது; மறைப்ப திலும் வெற்றி காண முடியாது. ஆனால், நிகழ்ச்சிகளை அணுகும் முறையும், நோக்கமும், கோணமும் வேறுபடும். இவ்வேறு பாடுகட்கேற்பப் புதிய கருதுகோள் பிறக்கும். வரலாற்று ஆய்வு தான் காரண காரியத் தொடர்பு காட்டி நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுக்க வழி செய்கிறது. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளில் பொதுவாக இழைந் தோடும் தொடர்பைக் கண்டு பொதுமை கூறுவது வரலாற்றுத் துறை ஆய்வின் பயன்.

வரலாற்றில் ஆய்வு மேற்கொள்வது எளிய செயலன்று. பிற துறை ஆய்வாளர்கள் தாம் வாழும் காலச் சூழலில் சுழல்கின்றனர். வரலாற்று ஆய்வாளர் தம்மை மறப்பதோடு தாம் வாழும் காலச் சூழலையும் மறந்து தாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட காலச் சூழலுக்குச் சென்றிட வேண்டும். தகவல் திரட்டும் பணி வரலாற்று ஆய்வுகளில் கடினமானது. வரலாற்றுத்துறையில் ஆய்வு மேற்கொள்வாருக்கு 'மெக்காலே' பற்றிய குறிப்பு வழி காட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சமூகவியலும் — ஆய்வும்

மனிதர்களின் செயல்களை மையக் கருவாகக் கொண்டிருப்பது இவ்வியலின் சிறப்பு. அரசியல், பொருளாதார உளவியல், சமூக வியல் போன்ற துறைகள் மனிதனின் செயல்களைக் காரண காரி யங்களாக்கி ஆராய்கின்றன. பிறதுறை ஆய்வாளர்கட்கு இல்லாத ஒரு தொல்லை சமூகவியல் ஆய்வாளருக்கு உண்டு. 'மானுடச் செயலின் இயல்பு' என்பதே அத்தொல்லை,

மனிதனின் செயல்களை ஆராய்வதில் எந்திரங்கள், ஆய்வுக் கருவிகள் என்பவற்றைக் காட்டிலும் மனிதனே பெரும் பங்காற்றுகின்றான், ஆய்வு செய்பவரும் மனிதர்; ஆய்வு செய்யப்படுபவரும் மனிதர். ஆய்வாளர் தம் விருப்பு வெறுப்புக்களைத் தம்மையும் அறியாமல் ஆய்வில் கலந்திட வாய்ப்புகள் அதிகம். ஆய்வுக்கு உட்படும் மனிதரும் ஒத்துழைக்காமலும், உண்மையான தகவல் தராமலும் போகக்கூடும். இக்காரணங்களால் சமூகவியல் ஆய்வுகள் தரும் முடிவுகள் முற்றிலும் உறுதியானவையென்று கூறமுடியாது.

எதைத் திட்டமிட்டாலும், எதிர்பார்த்தாலும் அதை மாற்றிவிடும் ஆற்றல் மனித மனத்திற்குண்டு. ஆய்வாளரின் எதிர்பார்ப்புகள் கிட்டாமலும் போகலாம்; திட்டங்கள் தோல்வியுறலாம். எனவே சமூகவியல் ஆய்வாளர் தகவல் திரட்டுவதிலிருந்து கருதுகோளைச் சரிபார்ப்பதுவரை, உறுதியற்ற ஒரு சூழ்நிலையிலேயே ஆய்வு நடத்த வேண்டியுள்ளது.

ஒவ்வொரு சமூகவியல் துறையும், பிற சமூகவியல் துறைகளோடு தொடர்புடையதாகவே அமைகிறது. சமூகவியல் துறைசங்குகிடையே உள்ள தொடர்புகள் பலவாகவும், நெருக்கமானவையாகவும் அமைகின்றன. தம் துறை பற்றிய அறிவோடு பிறதுறைகள் பற்றிய அறிவும் பரந்த அளவில் இருந்தால்தான் ஆய்வாளர் சமூகவியல் ஆய்வுகளில் வெற்றிபெற முடியும்.

எனவே இத்தகைய ஆய்வின் போக்கு அறிவுத்துறையின் போக்கிற்கேற்ப வேறுபடுகின்றன. சில அறிவுத்துறைகள் தேவையற்றவை என்றும், அத்துறைகளில் செய்யப்படும் ஆய்வு வீணான என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். மனிதன் முழுமையான மலர்ச்சிகாண, அறிவுத்துறைகள் அனைத்தும் தேவை என்பதில் ஐயமில்லை.

திருத்தம்

துணர் 65 மலர் 10, 11, 12 ஆகியவற்றிலும் துணர் 66 மலர் 1, 2, 3 ஆகியவற்றிலும் துணர் எண்கள் முறையே 66 என்றும் 67 என்றும் அச்சாகியுள்ளன. அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

சங்கப்பாடல்களுக்குப் பெயரிடும் மரபு

முனைவர். கி. இராசா,

விரிவுரையாளர், தமிழியல்துறை,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்.

ஒரு பாடல் இன்ன வகையைச் சார்ந்தது என அறிய உதவும் முதன்மை அடையாளங்களாக மூன்றிணைக் குறிப்பர். அவை, பாடலில் காணப்படும் மறைகுறிப்பு (allusions), பாடல் தலைப்பு (titles), பாடலின் தொடக்கவரிகள் (opening topics) என்பனவாகும். இத்தகு அடையாளங்களுள், பாடலின் தலைப்பு அல்லது பாடலின் பெயர், சங்கப் பாடல்களின் திணை, துறைகளை அறிவதற்கு எவ்வாறு உதவுகின்றது என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. இக்கட்டுரையின் ஆய்வு செல்நெறியில் சங்கப் பாடல்களுக்குப் பெயரிடுதல் தொடர்பான சிக்கல்களையும், அவற்றைக் களையும் வழிவகைகளையும் காணலாம்.

சங்கப் பாடல்களைத் தொகுத்தோர், தமக்குக் கிடைத்த பல நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களிலிருந்து ஓரளவிற்குத் திணை, துறை, கூற்று, சூழல் என்பனவற்றை அறியக்கூடிய 2379 பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இவற்றை அகப்பாடல்கள் (1862) புறப்பாடல்கள் என இருபெரும் பிரிவாக்கினர். சங்க அகப்பாடல்களைப் பாடியோர், கூற்று, கேட்போர், சூழல் முதலிய குறிப்புக்களைத் தனித்தனியே தந்தனர் இலர். இக்குறிப்புகளை அவர்கள் தமது பாடலிலேயே வைத்துப் பாடினார் (allusion). இப்பாடல்களைத் தொகுத்தோர் நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள். இவர்கள் ஒவ்வொரு பாடலையும் ஆராய்ந்து அதற்குத் திணை, துறை, கூற்று, சூழல் ஆகிய விவரங்களைத் தனித்தனியே குறித்தனர். இத்தகு முயற்சி இலக்கிய ஆய்விற்குப் பெருந்துணையாக அமைந்தது.

சங்கத் தொகைப் பாடல்களை வகை தொகைப் படுத்தும் போது, தொகுப்பாளர்கள் பல் வேறு நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றியுள்ளனர்.

அ) அடியளவிலான தொகுப்பு :

4 முதல் 8 அடி வரையிலான பாடல்கள் — குறுந்தொகை

9 முதல் 12 அடி " " — நற்றிணை

13 முதல் 31 அடி " " — அகநானூறு

(நெடுந்தொகை)

(தொடரும்)

வேண்டுகோள்

இலக்கியம் இலக்கணம் சமயம் தத்துவம் வரலாறு கல் வெட்டு கலைபற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வேண்டப்பெறும். கட்டுரைகள் 4-6 பக்க அளவில் அமைதல் நலம். நெடிதாயின் வகைப்படுத்தித் தருதல் வேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் தட்டச்சு அல்லது தெளிவான கையெழுத்தில் அமைதல் வேண்டும். ஆசிரியர் குழு தேர்ந்தளிக்குங் கட்டுரைகளே வெளியிடப்பெறும். இன்றியமையாத அடிக்குறிப்புக்களே சேர்க்கப்படும். தேரப்பெறாத கட்டுரைகள் திருப்பியனுப்பப் பெறா ஆதலின் கட்டுரைகளைப் படியெடுத்துக் கொண்டு அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறோம்.

தமிழ்ப் பொழில் ஆசிரியர் குழு

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடுகள்

யாழ்நால் — ஆசிரியர் விபுலானந்த அடிகள்	ரூ. 100 00
கட்டுரைப் பொழில் தமிழ்ச்சங்க மணிவிழா மலர்	ரூ. 30 00
கட்டுரைப் பூங்கா	
(தமிழவேள் த. வே. உமாமகேசுவரனார் நூற்றாண்டு நினைவு வெளியீடு)	ரூ. 60 00
இராசராச சோழன் முடிசூடிய 1000 ஆவது ஆண்டுவிழா நினைவு சிறப்பிதழ்	ரூ. 6 00
கபிலர்—நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	ரூ. 4 00
நக்கீரர்—நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	ரூ. 3 00
மெய்ஞ்ஞானத்தின் கொலுவிருக்கையில் அஞ்ஞானத்தின் வழக்கீடு பா. வே. மாணிக்க நாயக்கர்	ரூ. 2 00
கவியரசு நினைவு மலர்	ரூ. 1 00
தமிழரசி குறவஞ்சி	ரூ. 0 75

பிற வெளியீடுகள்

தொல்காப்பியம் ஆராய்ச்சிக் கரண்டிகையுரை

எழுத்ததிகாரம்	ரூ. 40 00
சொல்லதிகாரம்	ரூ. 45 00
கரந்தைக் கோவை [ச. பாலசுந்தரம்]	ரூ. 7 50
கலைக் கூத்தன் கவிதைகள்	ரூ. 4 50

விற்பனைக் கழிவு 20% உண்டு. அஞ்சற் செலவு தனி

தலைவர்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

தஞ்சாவூர் - 613 002.

தலை-அஞ்சல்

பெறுநர்

திருவிசை ராம சிவசுந்தர பரமஹம்சர்
 அவர்கள்
 ராம. சி. சிவசுந்தர
 ராம, சி. சிவசுந்தர பரமஹம்சர்
 2007

அரசினர் கிரந்தினைச் சுவசு
 துணைக்
 சிவசுந்தர பரமஹம்சர்
 சிவசுந்தர 5

ஆசிரியர்,
 தமிழ்ப்பொழில்
 கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
 தஞ்சாவூர் - 613 002.

தமிழ்ப் பொழில் கட்டணம்

	உள்நாடு	வெளிநாடு
தனியிடம்	ரூ. 2 50	3 00
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 30 00	60 00
வாழ் நாள் கட்டணம்	ரூ. 250 00	600 00

வெளியீடுவோர் : திரு. ச. இராமநாதன், தலைவர், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்.,
 கருந்திட்டைக்குடி, தஞ்சாவூர் - 613 002.

அச்சிடுபவர் : திரு. M. சந்திரமௌலி,
 ஜெயினர் அச்சகம், 1837 / 1, மேலராஜ விதி,
 தஞ்சாவூர் - 613 009.